

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

HE

241
241
241
241
241
241

241

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

••••

M DCCC XL

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ formæ hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodici natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposui, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellauri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensione, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγισιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῆσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηγεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannī ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare supersedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλῆϊαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannī coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi.

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὔδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὔδας ἄχαπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum, per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Λόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἐδν	ἐδν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖνα]	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐταρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	ei ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀπραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. λαομέδοντος	λαδν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγατον	βουπλήγ',δν	v. 529. Δήϊχον, ἡδὲ	Δηϊχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. βορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ',δν	v. 558. Ἰκεσθε	Ἰκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἡ σεῖο θεοῦδός ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἐτλης	ἐρης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δύσαν	δύσxn
v. 254. Θερμῳδουσαν	Θερμῳδοσσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπέρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτῃσιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἄψεα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 326. οἱ	ὡς	v. 724. οὐνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione τὴν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βῆν, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπίαζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάλυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὄρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἥ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελὲν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθοζ' λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάφησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὁγ'
v. 169. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πᾶν· τοῖ	v. 661. θοῇν	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγνία	ἔσαν εἰ ἀγνία	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. ἐὺ πνεύοντες	εὐπνεύοντες
v. 232. βαρὺ	βαθύ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γάρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοῖ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθεον	δὲ γήθεον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. διτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένους	βεβλημένον	v. 93. ἥδεται	ἔλδεται (4)
v. 495. ἐπέδραχεν	ἐπέβραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡδ'	v. 168. ἔσσυτο	ἵστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοῖ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευσ	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσατο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ἦϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἥλασε	ὀχλασε
v. 49. ἤκαχε	ἥπαφες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. εἰ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἔτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἀγνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευσ εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιοι	σχέτλιοις	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἥριπε γαίης	ἥριπε, βαιὸν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. εἰ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφτετέτυκτο	ἀμφτετέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὁσμῖναι	Ἰσμῖναι·
v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 72. μειδιώωσ'	μειδιώων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαὶ	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνεύοντα	ἀμπνεύοντα	v. 134. Ἰδομενῇ· αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὖτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὐτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῦσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσατ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice huius scribit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρασί μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἵστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 212. ἔχεις	ἔχεις
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'
v. 359. ὥς	ὥς
v. 362. ὀρεξεν	ἔρεξεν
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 388. βίη	βίη
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον
v. 399. ἐπει	ὅτι
v. 422. ἤκαχε	ἤπαρε
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσωσι
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'
v. 444. κύων	κύων
v. 457. χόλον	δόλον
v. 460. ἐπιβήμεναι,	ἔτι βήμεναι,
v. 469. χεῖρες	χερσὶν
v. 470. δὲ κεν	δὲ καὶ
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν
v. 509. ἔβλαθεν	ἐβλάθη
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ
v. 555. ἐπ'	ἐν
v. 563. θεήν,	θεάν,
v. 587. καὶ	οἱ
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο
v. 622. καὶ	οἱ
v. 649. πολύκμητος	πολυκμήτου
L. VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱπποκς,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποκς,
v. 81. κεν	καὶ
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι
v. 131. ἐσπετο	ἐπλετο
v. 145. καθ'	καὶ
v. 149. ἤρετο	εἶρετο
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο
v. 194. ἴσαν	δύσαν
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ
v. 214. μὲν	ῥα
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 250. καρήατα δ'	κάρη δὲ οἱ
v. 258. ἄλλοθεν	ἀλλυδὺς
v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 298. ἔωλπεν	έολπεν (1)
v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 384. τῷ δ' ἐπι	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 392. ὅς	δ
v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἔελπη
v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 533. ἀολλίσσω	ἀολλίσσασ'
v. 544. ἀρίδης	ἀτδης
v. 580. Ἐχέμμονα δηιοτῆτι	ἐλῶν ἀνά δηιοτῆτα
v. 592.	in uncis.
v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 604. ἐνα	ἐνὶ
v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
L. VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 38. πόνου	γόου
v. 57. ἔξεεν	ἐῤῥεεν
v. 65. τεθνεώτες	τεθνεώτες
v. 71. θεῶν ἐν	θεῶς ἐνὶ
v. 77. πνοιῇ	πνοιῆς
v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιὸς
v. 137. φάραγας	φάραγος
v. 163. μῆν	μίαν
v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 285. οὔνεκα	τούνεκα
v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 348. λαοῦ	ἔλλοι
v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 395. πολυῤῥοίοιο	πολυῤῥοίοιο
v. 426. δὲ	δὴ
v. 436. νεῶς	νεὸς
v. 448. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 485. αἰψ'	ἀψ
v. 498. ὀκρυόεσσιν	ὀκριόεσσιν
v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν εἰ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ ἐτὶ περὶ πέτρῃ,	καναχῇ ἐτὶ πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα- σεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά- σατ'
v. 640. κῦσεν	κύσσει	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν ἐτὶ ἔμμεν,	φαίης κεν ἐτὶ εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ- λεν ἐτὶ ἱκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος ἐτὶ ἱκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ- σης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L. VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρουντ'	εἶρουντ'
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἐχρίσαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno in- ventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονόχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά- σιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	ἐτὶ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 42. τοι ἐτὶ κἀκείνῳ	κεν ἐτὶ καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτῆ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 337. Τρῶας ἐτὶ ἄλλους	Τρῶσιν ἐτὶ ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δτ' ἀν' ἀχα- λέην ξύλοχον πῦρ Αἰθό- μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 377. ἄρα	ἄραρ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 81. Ὑἱάλον, εὐγλώχινι	Ὑἱάλον, εὐγλώχινι
v. 381. νερέεσσι	νιράδεσσι	v. 87. Χέδιόν τε,	Σχέδιόν τε,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 131. πονέουσιν	περ' εὐῶσαν (4)
v. 459. πάντας ἐτὶ ἐπεί	παντ' ἐτὶ ἐπειῇ	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίησθα,
L. IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 136. ἱκηται,	ἱκηαι,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 139. καὶ μιν αἰετὶ σπαίρου- σαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου- σαν (5)
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 143. Φύλλας εὐζωνος	Φύλλας εὐζωνος
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 88. μούνο	μούνον	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 194. ὥς ἐτέον καύσαιτο,	ὥς ἐτέον, κεκέδαστο
v. 114. παρανήει	παρενήνει	μέγας	μέλας
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 241. ἔτ' ἐμιμνε	ἔτι μίμνε
v. 132. μίῃ	μίῃ	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίῃς
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι	v. 276. βεβλημένος	βεβλημένος
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὐθις	αἰέν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἤερα	omissum,		
ἐτὶ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρῶσιν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίμνω, fortasse ἐσίμετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) praeter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείμετο expleatur, ea-
que, quae sequuntur, cum praecedentibus vix cohaereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse
suspiciamus poetamque huiuscemodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εὐῶσαν· ἐτείμετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
v.	277. νούσῳ, καὶ	v.	277. νούσῳ τε καὶ	v.	99. κάρτεος	v.	99. κάρτεος
v.	309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	v.	309. μεγάροισιν ἀάσπετα	v.	103. ἡ Διδὸς	v.	103. ἡ Διδὸς
v.	357. ἔμπροσθεν εἰ ἐμβεδα- ύας·	v.	357. ἔντοσθεν εἰ ἐμβεδαυίης·	v.	106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	v.	106. γένος ἀμφιλιποῦσα
v.	379. προπάροιθεν	v.	379. τοπάροιθεν	v.	111. ἐνδοθεῖ	v.	111. ἐνδοθεῖ
v.	398. με ἀσπετον	v.	398. μ' ἀάσπετον	v.	124. ἐς	v.	124. ἐς
v.	405. ἐδάμασσα	v.	405. ἔδαμ' αἶσα	v.	127. δεύοντο	v.	127. δεύοντ' ἐκ
v.	406. οὐ γούωσα	v.	406. οὔτι γούωσα	v.	135. ὀκρυόεντι	v.	135. ὀκρυόεντι
	εἰ τόσσον, ὅσον		τόσσον, ὅσσον ἄρ'	v.	164. ἐπὶ	v.	164. ἐπὶ
v.	408. κείνη	v.	408. κείνον	v.	176. ὑπεσπαράγησε	v.	176. ὑπεσπαράγησε
v.	409 et 410. ἡδὲ	v.	409 et 410. αἱ δὲ	v.	186. οὐδεος	v.	186. οὐδεος
v.	413. κώκυσε,	v.	413. κώκυς,	v.	188. περὶ	v.	188. περὶ
v.	428. ὀφελόν ποτε	v.	428. ὀφελον τότε	v.	198. ἐν	v.	198. ἐν
v.	431. ἡώς·	v.	431. αἰών·	v.	209. ἡμέας	v.	209. ἡμέας
v.	435. εὐπέπλους	v.	435. εὐπέπλους	v.	212. γαίῃ ἀπειρεσίῃ· εἰ ἄμμιν	v.	212. γαίῃ ἀπειρεσίῃ· ὑμῖν
v.	459. μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	v.	459. μόνον περικωκύεσκον.	v.	220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	v.	220. κλυτοὶ εἰ ὀδριμέθυμοι,
				v.	221. τι	v.	221. κε
v.	465. βοήσατο	v.	465. γοήσατο	v.	236. μίμνετε	v.	236. μίμνειν
L. XI. v.	6. ἡδὲ		οἱ δὲ	v.	257. τοι	v.	257. που
v.	9. ἱκελοι	v.	9. εἰκελοι	v.	258. πολέμου	v.	258. πολέμοιο
v.	23. δὴ	v.	23. δῖ'	v.	260. αὐ	v.	260. αὐθ'
v.	25. ἀνίη	v.	25. ἀνίης	v.	275. Νέστωρ	v.	275. Νέστορ
v.	56. ἐς δορὶ	v.	56. ἀορι	v.	277. τις	v.	277. τοι
v.	59. ἅμα πέπτατο	v.	59. ἅμ' ἀπέπτατο	v.	284. μιν	v.	284. τὸν
v.	63. αἰνὸν	v.	63. αἰνοῦ	v.	301. δ' ὑπ' Ἀρηί	v.	301. κεν ὑπ' Ἀρει
v.	66. ἐπὶ	v.	66. τότε	v.	313. οὐρεὶ οὔτε	v.	313. οὐρεὶ τ' οὔτε
v.	103. τῷ	v.	103. τοῦ	v.	315. δ' ὁ	v.	315. δὲ
v.	123. ὑπαί	v.	123. ὑπὸ	v.	323. Ἀντίμαχος	v.	323. Ἀμφιλοχος
v.	136. ῥοῆς	v.	136. ῥοῆς	v.	331. ἡ μὲν	v.	331. ἡμὲν
v.	161. δ' ἄρ' λαίνετο	v.	161. δ' λαίνετο	v.	333. αὐ	v.	333. εὐ
v.	173. ἐσσυμένως	v.	173. ἐσσυμένους	v.	343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	v.	343. ἔργον εἰ ἀνακτας
v.	194. λαίπεν εἰ κραταιήν	v.	194. λίπεν εἰ κρεμαστήν,	v.	394. γινῶναι	v.	394. γινώμεναι
v.	195. ἐμπεφυῖαν	v.	195. ἐκπεφυῖαν	v.	410. εἶδεν	v.	410. εἶδεται
	εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινοῖς,		εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,	v.	414. θεή· λευκαὶ δὲ	v.	414. θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v.	208. οὓς, ἄμοτον	v.	208. οὓς τ' ἄμοτον	v.	430. περιστενάχουσι	v.	430. περιστενάχοντο
v.	209. κύψεν ὑπαί	v.	209. τύψεν ὑπὸ	v.	445. τῷ	v.	445. τοῖ
v.	219. ἄγε θέσθ'	v.	219. ἀζεσθ'	v.	453. κικλήσκουσιν,	v.	453. ἐπικλείουσιν,
v.	249. ἀπρωτόπτον ὁμίχλην·	v.	249. ἀπρωτόπτος ὁμίχλη·	v.	461. ἴξαν	v.	461. ἴξον
v.	251. ἔλοντο	v.	251. ἔλοιντο	v.	467. ἐνθα	v.	467. ἐν δὲ
v.	284. ἐπ'	v.	284. ἄρ'	v.	476. δς	v.	476. δγ'
v.	286. μετ'	v.	286. μέγ'	v.	484. καὶ ἐπὶ	v.	484. ἢ ἐπὶ
v.	324. αὐτεον.	v.	324. αὐτευν.	v.	488. ἀφραδίῃ	v.	488. ἐν κραδίῃ (2)
v.	360. ἐντύναντο	v.	360. ἐντύνοντο	v.	495. λυγρὸν	v.	495. λυγρῷ
v.	361. μίη—ἀρμη.	v.	361. μίη—ἀρμη.	v.	496. ἐπὶ	v.	496. περὶ
v.	365. τοῖται Ἀργείων	v.	365. τοῖται ἄρ' Ἀργείων	v.	515. ἀγλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε	v.	515. ἀγλὺς ἀμφεκάλυψε
v.	367. ἀρηράμενοι	v.	367. ἀρηράμενοι	v.	528. ἦεν,	v.	528. αἰέν,
v.	372. βελέμνοις,	v.	372. βοεαίαις,	v.	544. ἀρα	v.	544. ἅμα
v.	379. δρόμος εἰ δ'	v.	379. βρόμος αἰ θ'	v.	545. χαίρετε	v.	545. χαίρετ' ἄρ'
v.	432. πόλῃος, ἐὼν	v.	432. πόλῃος ἔης, (1)	v.	559. πού	v.	559. γάρ
v.	450. ἐπιθήσατο	v.	450. ἐπεθήσατο	v.	564. οὐνεκά σφιν μέγα	v.	564. οὐνεκ' ἀρα σφίσι
v.	472. συνηλλοίωτο	v.	472. συνηλοίητο	v.	580. οὔρεσι καγχαλώσα	v.	580. οὔρεσιν ἀσχαλώσα
v.	495. καὶ	v.	495. σὺν	v.	383. ἀχθυμένη	v.	383. ἐσσομένη
L. XII. v.	30. πάντα		πάντες	v.	585. φόνου· εἰ σφίσι	v.	585. φόνω· εἰ μέγα
v.	31. ἐν κλισίῃς	v.	31. ἀς κλισίας	L. XIII. v.	4. περὶ	v.	4. παρὰ
v.	43. ἅμα	v.	43. ἀνά	v.	19. φρένα	v.	19. ορένας
v.	53. οὐ γάρ	v.	53. οὐχί	v.	36. ἀτρεκέως	v.	36. ἀτρεμέως
v.	55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	v.	55-56. ἄλλα· Ζηνός μὲν	v.	42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	v.	42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν
v.	65. σφιν	v.	65. σφισι	v.	54. ἄλλοθεν ἄλλοι	v.	54. ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
v.	76. πολλὰ	v.	76. πάντα	v.	68. ἀτρομοι	v.	68. ἀδρομοι
				v.	70. ἀντάχοι	v.	70. αὐτάχοι
				v.	73. ἐπιδρίσουσι	v.	73. ἐπιδρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πώεα πάντα. Kuechlyus fortasse scribendum existimat αἰκόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεπεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοὶ
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάραιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πολὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾷ
ἀρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔβριπεν
ὑπαὶ
τοὶ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμόν
v. 198. ἀπηέξηθ'·
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυσο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτοι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψιαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροιιν ἐλείβετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπηέξηθ'·
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροιιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

ΤΡΥΦΙΟΔΟΡΟΝ e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρως legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελδομένη viliosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐελδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρως· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἄμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῖν improbaret, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσῶν Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἶδειν,
αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθεόν τε,
καί τε περί κρήνην ἰοιδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
5 καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο,
ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβρώσαντο δὲ ποσσίν.
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὄσαν ἱεῖσαι,
ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἄργειν, χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 ἥ δὲ Ποσειδάω γαίηχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Λιώνην,
[Ἥῳ τ' Ἡελίῳ τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,]
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
20 Γαίαν τε Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μελαιναν,
ἄλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·
Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὔτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτίπειραι·
30 καὶ μοι σκηπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, ὥς κλειοίμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
ὅπῃς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἶδειν.
35 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περί δρῶν ἢ περί πέτρην;
Τύνη, Μουσῶν ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὕμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ δημεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζητὸς ἐγυρδούποιο θεᾶν ὅπῃ λειριοέσση
σκιδαμένη· ἤχει δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἀμβροτον ὄσαν ἱεῖσαι
θεῶν γένος αἰδολῶν πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
45 ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν,

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicis incipiamus canere,
quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
atque circa fontem nigrum pedibus teneris
saltant, et aram præpotentis Saturnii,
atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
summo in-Helicone choreas ducebant
pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
Inde concitata, velatæ aere multo,
noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
Phœbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
atque Neptunum terram-continentem, terram-moventem,
et Themis venerandam, et pædis-oculis Venerem,
Hebenque aurea-corona, formosamque Dionen,
[Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:
Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
scimus falsa multa dicere veris similia:
scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
divinam, ut canerem futuraque præteritaque.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
se vero ipsas primo et postremo semper canere.
Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?
O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
canendo oblectant magnum animum in Olympo,
memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
voce concinentes. Earum vero indefessa fluit vox
ab ore suavis. Ridet autem domus patris
Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
domusque immortalium. Hæc vero immortalem vocem emit-
tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, ζῶντες ἑαῶν.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσί τ' αἰδοῖς,
 ὅσπον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 60 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 65 ληισμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυιά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσητο μητίετα Ζεὺς
 νόσπιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
 60 μνηῶν φθιόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 ἡ δ' ἔτεκ' ἑννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοῖδῃ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἰμερος οἰκί' ἔχουσιν,]
 65 ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν ἰεῖσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς θν' ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰδὼν Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἑννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ' ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὅντινα τιμῆσῃσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξιδῶσι διοτρεφείων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νείκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐγέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇσι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστῃ θεὸν ὥς ἱλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισι·
 οἷά τε Μουσάων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκ ἡβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες αἰδοῖοι ἔασιν ἐπὶ γῆνι καὶ κίθαρσιν·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὀλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
 φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδῇ.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζεται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰδοῖς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deæ finiuntque carmine celebrare,
 quam præstantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Maemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolverentur vero tempesta-
 tes,] mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et ædes pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiæque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illæ tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in cœlo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.
 Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos incolentes :
 Novem filiæ magno e Jove prognatæ :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
 Hæc enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honorarunt Jovis filiæ magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 læsis in-foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero heatus, quemcunque Musæ
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

- 100 Μουσάων θεράπων κλεία προτέρων ἀνθρώπων
ὕμνηση, μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
αἵψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶν.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδίην.
- 105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων,
οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
νυκτός τε θνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεψε πόντος.]
Εἶπατε δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἷματι θύων,
110 ἄστρο τε λαμπετόντα καὶ οὐρανόσ εὐρύς ὑπερθεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
ὥς τ' ἀφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἥδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
Ταυτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὃ τι πρῶτον γένητ' αὐτῶν.
Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
[ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νυφέντος Ὀλύμπου,]
Τάρταρά τ' ἡερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρουδείης,
120 ἥδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
δαμναῖ τ' ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπιφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μελαιναῖ τε Νύξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερῃ ἐξεγένοντο,
125 οὗς τέκε κυσάμενη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγείσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γείνατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσηέτα.
Ἦδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἷματι θύων,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃος ἐπιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρίόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
135 Θεῖν τε Πρίν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοῖβήν τε χρυσοστέφανον Ἰηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τοὺς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχληρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργῆν ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδωσαν τεύξάν τε κεραυνόν.
Οἳ δ' ἦτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίχιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
[Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
145 κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ·]
ἰσχὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὀμβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τ' Ὀβριάρεως τε Γύης θ' ὑπερήγανα τέκνα.
150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσαντο
ἅπλητοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
meminit : cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.
[Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
stentium,] qui tellure prognati sunt et caelo stellato,
nocteque caliginosa, quosque salsus nutrivit pontus.]
Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti sint
et flumina et pontus immensus, aestu furens,
astraque fulgentia et coelum latum superne :
et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
utque opes dividerint et quomodo honores distinxerint,
atque etiam quomodo primum multiplicavum tenuerint Olym-
pum :] haec mihi dicite, Musae, celestes domos inhabitantes,
ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Igitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
[immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
Tartaraque tenebricosa in-recessu terrae spatiosae :
atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
domat in pectoribus animum et prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi sunt.
Ex Nocte porro Aetherque et Dies prognati sunt :
quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
Tellus vero primum quidem genuit aequalem sibi
Coelum stellatum, ut ipsam totam circumtegat,
ut esset beatis Diis sedes tuta semper.
Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
Pontum, absque amore suavi : sed deinde
Caelo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
Cœumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
Theamque Rheamque, Themisque Mnemosynemque,
Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.
Hos vero post natu-minimus natus-est Saturnus versutus,
sævissimus inter-liberos : floridum autem oderat parentem.
Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque Steropenque et Argen forti-animo,
qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
unus vero oculus media positus-erat in-fronte.
[Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes :
Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
orbiculatus oculus unus inerat fronti :]
roburque ac vires et variae-artes erant in operibus.
Alii vero etiam e Tellureque et Caelo prognati sunt
tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorumpabant
inaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta
ex humeris prognata-erant super robustos artus.

Ἰσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στενωμένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἰψά δὲ ποιήσασα γένος πολιῶ ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
 Παιῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθαλοῦ, αἴ κ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶδην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ὀδυσῆος· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 τοῦ ἐγχετο· θαρσύνουσα δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 αὐτῷ αὐτὸς μῦθοισι προσήδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὀδυσῆος· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμεύρων φιλότῃτος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 πάντῃ· ὁ δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέξατο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαθεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 ὅσσαι γὰρ βραθάμιγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πᾶσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐν αὐτῶν
 185 γείνατ' Ἐρινύς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὥς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάβχαλ' ἀπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὥς φέρετ' ἄμπελας πολὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χρόος ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλητ'· ἐνθεν ἐπειτα περιβρύτον ἔκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
 195 ποσσὶν ὑπο βραδινοῖσιν αἴεξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεὸν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 ὠρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ' ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομνηδέα, ὅτι μνηδῶν ἐξεφάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λελογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθένους τ' ὁάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃτά τε μελιχίην τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Caelo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Caelus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta: dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde:
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum locutus est. Confirmato animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam:] Mater, ego hoc certe in me recipiens peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit: gavisæ est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus: dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Caelus: circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique: ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu:
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra: inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca vero
 alba] spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea autem
 puella] innutrita est: primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumflumam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat: ipsam autem Aphroditen
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Dii et homines, quia in spuma
 nutrita fuit: at Cytheream, quod appulit Cythera:
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:
 atque amantem genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cætum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavem amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλῆσιν καλέεσκεν
 παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα βέβαιαι
 110 ἔργον, τοιοῦτον δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [γὰρ
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνει-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή. [ῥων
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσαν,
 215 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπών.
 [Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοποίνους,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἷτε βροτοῖσι
 γεινομένοις διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 αἷτε ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέπουσιν,
 οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώῳσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
 Τίττε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὁλοή μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἑρὶν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἑρὶς στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὅς δὲ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γένετο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 335 οὐνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδε·
 αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μιγόμενος καὶ Κητῷ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 410 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγέλητα τέκνα θεῶν
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡυκόμοιο,
 κούρης Ὀκεανοῖο, τελέντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαῷ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 415 Κυμοδόῃ, Σπειῷ τε, Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρόεσσα,
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἑρατῷ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῷ τε Πρωτῷ τε, Φέρουσά τε Δυναμένην τε,
 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδειαν,
 420 Δωρὶς καὶ Πανόπειαν καὶ εὐειδὴς Γαλάττειαν,
 Ἴπποθῇ τε ἐρόεσσα καὶ Ἴππονῇ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 πνοίας τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 βεῖα πρὸνυει καὶ εὐσφύρῃ Ἀμφιτρίτῃ,
 425 Κυμῷ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμῆδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῇ καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσαν,
 Εὐάρνῃ τε, φυήν τ' Ἑρατῇ καὶ εἶδος ἁμωμος,
 430 καὶ Ψαμάθῃ, χαρίεσσα δέμας, δῖή τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 filios objurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
 Dictitabat autem eos tendentes manus protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
 et Mortem : peperit vero Somnum : peperit vero agmen So-
 mniorum : nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et Erumnam dolore-plenam,
 Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
 aurea pulchra curae sunt, ferentesque arbores fructum :
 et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quae mortalibus
 nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 et quae hominumque Deorumque delicta persequuntur,
 neque unquam deponunt Deae vehementem iram,
 priusquam ab illo sumserint gravem poenam, quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
 nibus,] Nox pernicioosa ; post hanc vero Fraudem enixa est et
 Concubitus] Seniumque perniciosum, et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles,] Pugnasque Caedesque Proeliaque Stragesque vi-
 rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceptationes-
 que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
 Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
 laedit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
 maximum-natu filiorum : sed vocant senem,
 eo quod verusque et placidus : nec legum
 obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit ;
 rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
 cyn,] Terrae commistus, et Ceto formosis-genis
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem progeneratae sunt peramabiles filiae Dearum
 Ponto in infructuoso, et e-Doride pulchra,
 filia Oceani, ultimi fluvii,
 Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
 Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Enlimene et Agave,
 Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
 Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
 Nesaeaque et Actaea et Protomedia,
 Doris et Panopia et formosa Galatea,
 Hippothoëque amabilis et Hipponoe roseis-brachiis,
 Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto
 flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
 Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
 Liagoreque et Evagore et Laomedia,
 Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
 Evarneque, indole grata et specie inculcata,
 et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe,

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἣ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αἵται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρέεταο θυγάτρα
 ἡγάγετ' Ἡλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν,
 ἡυκόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλίω τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ ρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται
 ὠκεῖης πετερύγεσσι· μεταχρόνιοι γὰρ ἱαλλον.

270 Φόρκυι δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρῆους
 ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἀνθρώποι,
 Περηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐννώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἔν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλῃ τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγέρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν υαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.

280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδείροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χὼ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [λων,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τριχάρηνον Γηρυονῆα
 μιγθεὶς Καλλιρῶ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρριζε βίη Ἡρακλεΐη
 290 βοῦσι πάρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἡματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.

295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκότως
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαρῆον,
 ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγῆρας ἡματα πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγῆμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινὸν θ' ὕβριστήν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἣ δ' ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
 310 δεῦτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν
 Κέρβερον, ὠμηστὴν, Αἰδεῶ κύνα γαλχεόφωνον,
 πεντηκονταχάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὑδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ-sunt
 filiæ quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aelloque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 pernicious alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ense aureum tenebat manibus suis.
 Et ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.
 Illum quidem armis-exuit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tirynthum in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,][varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinantur Dii inclytas domos incolere.]
 At coercebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis capem arnea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit perniciofa scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἀπληστον κοτέουσα βίη Ἑρακληΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῃ Ἰολάῳ
 Ἑρακλῆς βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν δλεθρον,
 Ὀρθρῷ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἐξ ἐδάμασσε βίης Ἑρακληΐης.
 Κητῷ δ' ὀπλότατον Φόρχυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γείνατο δεινὸν ὄφιν, δεξέμενῃς κεῦθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρχυος γένος ἐστί.

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήμεντας,
 Νειλὸν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμῶν, εὐρβρέτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λαδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐνὸν τε καὶ Ἀρδησικόν, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρὶς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξῷ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε Πασιθῷ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατῇ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσί τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῇ Πολυδώρῃ,
 355 Κερκῆϊς τε, φυὴν ἐρατῇ, Πλουτῷ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐροέσῃ, Μενεστῷ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῷ τε χροκόπεπλος
 Χρυσῆϊς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
 360 Εὐδωρῇ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφειων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὗται δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 365 αἱ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ δμῶς ἐφέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέχνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] truemque magnamque, pernecemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-afficiebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti:
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.

Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.

Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulcherrimum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Esepum, divumque Simoenta,
 Peneumque et Hermum, amoneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.

Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyliaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraeque amabilis, Menestoque Europaque,
 Melisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ sunt,
 majores-natu filiæ. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γέιναιτο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνισπεῖν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, ὅσοι περὶ ναιετάουσι.

Θείῃ δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἡῷ θ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τὰ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδμηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

375 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τέκεν ἐν φιλότῃ μιγείσα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δια θεῶν
 Πέρσῃ θ', ὅς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἀστραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκλέυθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶ εὐνηθείσα.

Τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίχτεν Ἑωσφόρον Ἡριγένεια
 ἀστρο τε λαμπετώοντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεί-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σα
 385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκετα γέιναιτο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζῆνι βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὠκεανίνῃ
 390 ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἴω θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μή τιν' ἀπορβαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἀτιμὸς ὑπὸ Κρόνου ἤδ' ἀγέραςτος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιδησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἀρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἡματα πάντα εὐδὸς μεταναίετας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν·
 405 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μελιχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλῃν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμῇ
 ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritia.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mano-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus ;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se ademturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.
 Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se provectorum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Cœi perjucundum venit ad torum ;
 grvida-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]

Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem grvida-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.
 Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.
 [Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

420 καὶ τέ οἱ ὀλβον ὀπάξει, ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεσιν.]
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων,
 οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 ᾧ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 430 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει ἐν κ' ἐθέλῃσιν·
 ἡ δ' ὅπ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσωνται
 ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκῃ βασιλεύει παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 435 ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὅπ' ὅτ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀθλεύωσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 βρεῖα φέρει χαιρών τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάξει.
 Ἐσθλὴ δ' ἵππῆσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 440 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόμελον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἑρικτύπῃ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κυδὴν θεὸς ὥπασε πολλήν,
 βρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀέζειν·
 445 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν,
 ποίμνας τ' εἰροπόκων ὄϊων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριδεί, καὶ ἐκ πολλῶν μέλινα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖν δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἴστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὸν, δὲ ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἑρικτύπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνάν τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, δὲ τις ἕκαστος
 460 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμὴν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·
 τῷ καὶ ὄγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῦν
 παῖδας εἰὸς κατέπινε· Ῥεῖν δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἱρινῶς πατρὸς εἰοῖο

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et caelo atque in mari:]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat:
 inque concione inter-homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut-praebeat et laudem porrigat:
 inque iudicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in-certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui-vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui caeruleum mare tractu-difficile exercent:
 vota-faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam inclyta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armenta-que boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos-reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-continentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a-Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitando, ne quis clarorum Coeli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Caelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraeque et Caelo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἤδ' ἐπίθοντο,
475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ.
Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ἐπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
480 Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
[Ἐνθα μιν ἔκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὕληντι.]
485 Ἐπὶ δὲ σπαργάνισασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ·
τὸν τόθ' ἔλῳν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάθετο νηδύν,
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
490 λείπεθ', ὅμιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας,
τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ῥύζετο τοιοῦ ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
495 ὃν γόνον ἀψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃ τε παιδὸς ἐοῖο.

Πρῶτον δ' ἐξήμεσε λίθον, πύματον καταπίνων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοὶ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοισι ὑπὸ Παρνησοῖο
500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὐς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
οἳ οἱ ἀπειμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πῖσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
Ἡ δέ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
510 τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενότιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειστῇσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενότιον εὐρύοπα Ζεὺς
515 εἰς Ἐρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν φλόγεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πεῖρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
ἐστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χεῖρεσσι.

520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλόν
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δ' ἦ παρ
ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη

525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filiae dilectae bene quidem auscultarunt atque no-
rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum : hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
Creta in lata educandum enutriendumque.

[Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
primum ad Lyctum : abscondit autem ipsum manibus pre-
hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
Aegae in monte, denso, silvoso.]

Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi :
quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
pro lapide suus filius invictus et securus
superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.

Celeriter autem deinde robur et splendida membra
crescebant illius regis : inversis vero annis,
Terra consilio astuto circumventus,
suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
victus artibus vique filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum :
hunc quidem Jupiter delixit in terram spatiosam
Pytho in divina, sub amfractibus Parnassi,
monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia :
qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
dederuntque tonitru atque candens fulmen
et fulgur ; antea vero immanis Terra ea occultaverat :
quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.

Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
peperit praeterea praeclarum Menoetium atque Prometheus
varium, versutum, amentemque Epimetheum,
qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus :
primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
virginem. Flagitiosum vero Menoetium late-videns Jupiter
in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
stans, capiteque et indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
sutum,] vinculis duris mediam in columnam affligens.

Et ei aquilam immisit expansis-alis : at hac hepar
comedebat immortale ; id autem crescebat tantum ubique
noctu, quantum toto die edisset extentis-alis avis.

Hunc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 630 ὅρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη
 πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάρουθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείραν.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύθη γόλου δν πρὶν ἔχεσκειν,
 οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 635 Καὶ γὰρ δὲ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προῦθηκε, Διὸς νόον ἔξαπατίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
 ἐν βινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖη,
 640 τῷ δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργετὶ δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 645 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδῆσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰεγενετάων,
 τῶνδ' ἔλευ ὅπποτέρῃν σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς
 650 γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοήσῃς δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνέλιετο λευκὸν ἀλειφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἔκετο θυμὸν,
 655 ὡς ἶδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θνηέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀρθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 660 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 ἐκ τούτου δὲ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 665 Ἀλλὰ μιν ἔξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 670 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελὸν Κρονίδεω διὰ βουλὰς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυφῇ ἐσθῆτι· κατακρῆθεν δὲ καλύπτρην
 675 δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοὺς, περέθηκε καρῆατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσήν κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποιήσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 680 ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab ægritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Hercules Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursum ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mento : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminens-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 ancena, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ', ὅσ' ἡπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
Τῶν ὅγε πολλ' ἐνέθηκε, (χάρϊς δ' ἀπελάμπετο πολ-
θαυμάσια, ζωοῖσιν ἰοικόντα φωνήεσσιν. [λῆ,])

585 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεύξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι
κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκῶπιδος ὀμβριμοπάτρης.
Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
ως εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,

590 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
Τῆς γὰρ ὀλῳῖόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
Ὡς δ' ὅπότεν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

595 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων
αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
[ἡμάτια] σπεύδουσιν, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματος σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·

600 ὣς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλον δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

605 χῆται γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδεύης
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτήσιν δατέονται
χηρωσταί· ὧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφερῖζει

610 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίσστον ἀνὴν
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.

Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.

Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
615 τοιό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.

Ὁβριάρειν δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
ἡγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
620 καὶ μέγεθος κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἐνθ' ὀλγ' ὄλγε· ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἴατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
ἀλλὰ σφας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

625 ὃς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδομύσνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς·
αὕτη γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νύκην τε καὶ ἀγλὰν εὖχος ἀρέσθαι.

Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ· ἔχοντες,
630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
οἱ μὲν ἀπ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
ὃς τέκεν ἡύκομος Πείη Κρόνω εὐνηθεῖσα·

In hac autem artificiosa multa cœlata-erant, mira visu,
belluæ, quales continens multas alit atque mare.
Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.

At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
prognatæ.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
rum,] clades ingens, quæ mortales inter homines habitant,
perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.

Veluti vero cum in alveariis tectis apes
fucos pascunt, malorum participes operum;
illæque quidem *per* totum diem ad solem occidentem
[diurnæ] laborant, finguntque favos albos,
hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
alienum laborem suum in ventrem metunt:
ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
molestorum: alterum autem præbuit malum pro bono:
qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
certat,] ut-adsit: qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum maerorem
animo et cordi, et immedicabile malum est.

Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
Neque enim Japetionides innocens Prometheus
illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *eum*,
quamvis multiscium (exsistentem), magnum vinculum coer-
cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
et magnitudinem: collocavit autem eos sub terram latam:
ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
sedent in extrema-plaga, magnæ in finibus terræ,
usque valde, maerentes, corde magnum luctum habentes;
sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum:
ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas:
hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
illi vero sane ab Olympo, Dii datores bonorum:
quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.

635 αἶ βα τότε' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδέ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καίνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀΐετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 645 ὅρρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι καλεῖται.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγεγόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνὸς, ὅσσα παθόντες
 ἐς φόος ἀψ' ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κρότος ἀμύμων·
 655 δαυμόνι', οὐκ ἀδάτῃα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Ἀφ' ὁρβὸν δ' ἐξαῦτις, ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος
 660 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ', ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόμῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 βυσόμεθα κράτος ὕμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὕμνιν·
 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 665 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤχε φάωδες,
 670 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαί λυγρῇ,
 675 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκάρτυναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέρω, δεινὸν δὲ περίσχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 σιούμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἔκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶν·
 ὧς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλεια στονόεντα.
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκτε' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλήτῳ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἶθαρ μὲν μένος πλήντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnant decem totos annos.
 Neque ulius erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; aequaliter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis praebeuit congruentia omnia,
 nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
 [omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
 Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,]
 jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terraeque et Coeli inclyti liberi,
 ut dicam quae me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis-invicem
 victoriae et imperii gratia pugnavimus dies omnes,
 Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas
 ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi,
 memores amicitiae placidae, quam-multa perpassi
 ad lucem redieritis, molesto a vinculo,
 nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius :
 venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi
 scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis,
 tua providentia e caligine tenebrosa
 venimus, Saturni filii rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio
 vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu,
 pugnautes cum-Titanibus in acribus praeliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores honorum,
 sermone audito : bellumque cupiebat animus
 magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant
 omnes, feminaeque et mares, die illo,
 [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,]
 quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem,
 acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta
 ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa,
 rupes ingentes validis in manibus gestantes
 [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges]
 alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 utrique; horrende vero insonuit pontus immensus,
 terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero coelum latum
 quassatum, penitusque concutiebatur amplus Olympus
 ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis
 ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor,
 immodici tumultus ictuumque fortium :
 ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad coelum stellatum
 adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam
 ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βῆιν· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἔστειγε συνωχρόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἄμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὀκεανοῖο βέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμπεπε θερμὸς αὐτμή
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα δῖαν ἵκανεν
 ἀσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἑόντων
 αὐγῇ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἰσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 πῖλιντο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος δρώρει
 τῆς μὲν ἔρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἄμα ἐσφαράγιζον
 βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἱαχὴν τ' ἔνοπῃν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἀτλήτος δρώρει
 710 σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γῆς τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυντέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερβύμους περ ἑόντας,
 720 τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἔννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 τριστοιχεῖ κέχυται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 γῆς ρίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
 730 κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γῆς, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλεῖ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a cœlo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluentia,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et cœlum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus trepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-streptu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnabant in forti prælio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 cœlitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collam : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebrosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cœli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸς θύελλα θυέλλη
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρῃ γε δόμῳ ἐκτοσθεν ἰοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἥ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἰοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται,
755 [ἥ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκέας ἔχουσα,
ἥ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοῦς
760 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεές ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὅν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες,
Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἑσπᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὴς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σάινει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἐξ' ἀπάλιν, ἀλλὰ δοκεῖων
ἑσθίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα
[Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορβόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα νάει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίονσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἑστήρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης,
ὁππότ' ἴρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖχαι
785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώῳ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῦτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένους εἰς ἅλα πίπτει,
ἥ δὲ μὲν ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
795 κείται νῆψτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellæ
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscuræ domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet cælum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
æreum : hæc quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet;
sed semper altera saltem extra domum (existens).
super terram versatur; altera rursum intra domum (existens)
expectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Hæc quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscuræ domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
cælum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus;
alterius vero ferreum quidem cor, aheneum vero ei pectus
crudelē in præcordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte ædes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
ævus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinæ.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclitas ædes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad cælum firmatæ-sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-fe-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quæ e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδός
 στρωτοῖς ἐν λεγέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τέλεσθι μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 810 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄβλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 815 Ἰοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 ὠκύγιον, τό θ' ἴησι καταστρυφῆλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 820 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 ἀστεμφῆς, ῥίττει διηνεκέσσιν ἀρηρῶς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 825 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπίειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυρῳέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι δνοφερῇσι λελειγμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὄφρῳσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι, αὐέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρύχῳ, μένος ἀσγέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰοκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίξεσθ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὐρεα μακρά.
 Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὀμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 πόντος τ' Ὀκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 845 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔχεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
 οὕς δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiæ et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior ærumna.
 Novennio autem a Diis separatur æternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quæ fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terræ caliginosæ et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et cœli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidaque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titans habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe sortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titans e Cœlo expulerat Jupiter,
 minimum-natu peperit filium Typhoëum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis savum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat cœruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσθετος ὀρώρει·
 850 τρέσσει Ἀΐδης, ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τитῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες,
 [ἄσθέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.]
 Ζεὺς δ', ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 860 πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριπε γυυθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
 870 οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδνῆς, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰζῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλφθεὶς, ἥ δὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 880 [οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τήκεται ἐν χθονὶ δὴν ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.]
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥέψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφωέος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 890 νόσφι Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστεω Ζεφύρῳ τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μάψ' αὖραι ἐπιπνεύουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἦτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 900 ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἀεῖσι, διασχιδὸν ἄσιν τε νῆας,
 ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 910 πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ βα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τитῆνεςσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
 δὴ βα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμὰς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἀλογον θέτο Μῆτιν,
 πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλω φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλλοῖσι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδὺν
 Γαίης φραδομοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι·
 900 πρῶτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδὺν,
 910 ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,

ab Impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita sævi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutiens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montiq in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abjecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.
 Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursus etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.
 Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Cœli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,
 2.

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
905 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινὴν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴθετο δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδιώνται.

Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀἰδωνεὺς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλιχόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐραניῶνων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσα.

Λοισβοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἥ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκῦδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἣ κέλαδοι τε ἄδον πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ὠφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγείσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ὃ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐραניῶνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἑρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένητο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτὶ
ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρῇ
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινοὺς, οἳτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἀρῇ πτολιπόρβῳ,
Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κῦδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰς αναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διῶνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἑρακληΐην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαίην δ' Ὠφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
δπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διῶνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἀλκιμος υἱός,
ἱς Ἑρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῖλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
δλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας

955 ν. λ. εἰ ἀπῆμαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceanī filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliamque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altriciis ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, ægida-tenanti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnæ-
que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,) præ
omnibus artibus ornatum Cœlitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas ædes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
saevos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalem expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmene pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἥελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανίη
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελιοιο
κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
980 γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
Ἡ δὲ νύ οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν φιλότῃ
γεῖναθ' ὑποδυθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
[νῆσοι τ' ἤπειροι τε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]

985 Νῦν δὲ θεῶν φῶλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπίδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἔσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, Δία θεῶν,
970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νεῶν ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἑσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσιν τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
Αὐτονόῃ θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

[Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
980 μιγεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρυονῇ, τὸν κτείνει βίη Ἡρακλεΐη
βοῶν ἔνεχ' ἐλιπόδων ἀμφιβρύτῳ ἐνὶ Ἐρυθραίῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἥως τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φητύσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥθης
παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα διόν.

Κούρῃ δ' Αἰήτησσι διοτρεφέας βασιλῆας
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰεγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτησιν, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίδης καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
1000 Καί ῥ' ἦγε δημθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν αὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελείτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἀλίοιο γέροντος,
ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε Δία θεῶν
1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεΐδῃ δὲ δημθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλεῖα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque et Ætētem regem.

Æetes autem filius mortales-illuminantis Solis
filiam Oceani, extremi fluvii,
duxit Deorum ex-consiliis, Idyiam pulcris-genis.
Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc vate, Olympias domos tenentes,
[insulæque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filiæ Jovis agida-tenentis,
quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutū peperit, diva Dearum,
Jasio heroi mista jucundo amore
novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
Autonoēnque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
mixta in concubitu aureæ Veneris,
Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
Æthiopum regem, et Hemathlionem regem.
Verum Cephalo sevit inclytum filium,
fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
templi-custodem nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Ætæ a Jove-nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
abduxit ab Ætæ, peractis luctuosis certaminibus,
quæ multa imperabat magnus rex superbus,
injurius Pelias et impius, fortium-facinatorum-patrator.
His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
veloci in nave vehens pæctis-oculis puellam,
Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore popolorum,
Medeum peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiæ, marini senis,
nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
Æaci in amore per auream Venerem,
Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αινείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυβέρεια
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκῃ δ', Ἡελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱεράων
 πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὶ δῖα θεάων
 γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃτι.
 [Ἄθται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέχνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclytis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷα προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
 ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρώωνος.
 Ἡ βα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἐρίξε
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὖνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν βλεφάρων τ' ἀπο κυανεάων
 τοῖον αἶθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἔον τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 ὡς οὐπὼ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἥ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέχτανεν Ἴρι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαίαν
 ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακίας Καδμείους.
 Ἔνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώωνος,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
 τῶν δ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅ τι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακείων πνέοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγαθύμοι
 ἔσποντ'· ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιῶν λαοῖσι. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὄφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφρηστέσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμεῖρων φιλότῃτος εὐζώνοιο γυναικὸς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τότῃ δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρώωνος
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρώων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρωας,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀρίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὖνης·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 νοῦσου ὕπ' ἀργαλέης ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὡς βα τότ' Ἀμφιτρώων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέυσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἔον δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεχτο σὺν αἰδοίῃ περακοίτι,
 τερπόμενος δῶροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήῃ ἐν ἐπατύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 οὐκέθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦσθην·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relictā domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma^{que} proceritate^{que} : prudentia quidem nulla *cum ea*
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale *quiddam* spirabat, quale etiam ab aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam ille ei patrem præstantem occiderat, vidomitum,
 iratus propter boves : relictā autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam eadem ultus-esset fratrum magnanimatorum
 suæ conjugis valido^{que} combussisset igne vicos
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellicque prællique,
 Bæotii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulso^{rem} generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitu pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit *in* Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire anteaquam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblectans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longo optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακλεΐην·
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεΐ Κρονίῳνι,
 αὐτὰρ Ἴφικλῇ λαοσσόφῃ Ἀμφιτρύωνι,
 65 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ἦος καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάρυμαν.
 Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα δν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὄφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφοράδιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διδὸς υἱὸν ἀρήϊον ἠνίοχόν τε
 χαλκῷ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῴρσε βίην Ἑρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
 πλὴν Ἑρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
 75 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀπτοί
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Ἦος ῥα τότ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πῦλὸν φιλάτε πάντων,
 ἧ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλύμπιον ἔχουσιν
 80 ἦλινεν Ἀμφιτρύων, δτ' εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἔκετο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,
 85 ἧ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηροῖι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
 ἧ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἀμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὥχετο, τιμῆσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
 σχέτλιος· ἧπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω·
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἧ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπούς ἐπέτέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠνία φοινιχόεντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβέλεταο ἀνχκτος·
 ἧ μὴν καὶ κράτερός περ εἶν ἄταται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 praestantiorum virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ab hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemturum-esse, et inclitis armis exuturum .
 Sed ei vota non exaudivit Phoebus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinuisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolae, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitryo, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causalatis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscebat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiaturo bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθεῖ, ἦ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 106 δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει βύεται τε πόληα·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἄλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἴω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσιν, τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πετρόεντα προσήυδα·
 Ἡρώς ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύναι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅππότε' ἐμελλε
 τοπρῶτον στονόνοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καβδάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἴστοι
 βιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγιοι δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήχεες, αὐτὰρ ὀπισθεν
 μόρφοιο φλεγύαο καλυπτόμενοι πετέρυγεσσιν.
 135 Εἶλετο δ' ὀμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἰθοπι χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' εἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

Χερσὶ γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὐτ' ἐβόησε βαλὼν οὐτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἑλέφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἐην, χρυσῷ τε φαινοῖ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλῆλαντο.
 * Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἐην φόβος οὔτι φατειδός,
 145 ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπόνητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλὴν, ἥ βα νόον τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιτίθην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσι· Αἴδος εἴσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρίου ἀζαλείοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ Προϊώξϊ τε Παλῖωξϊ τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἐην φόβος, οὔτι φατειός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 curtus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugituro duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquoversum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-arteficiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.

Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 reject in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrymis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contectæ pennis.

Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [Vid. præfat.]

155 ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήκει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλῃ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλαε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῆσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὔτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
 κυάνεοι κατὰ νῦτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συὼν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδὲ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖσιν· φρίσσον γὰρ μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἦδη γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἄμφι δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἶμα· ἀπελείβετ' ἔραξ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτεόντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέρω, χλοῦναι τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθῶν αἰχμητῶν
 Καϊνέα τ' ἄμφι ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόφον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέθοντο
 185 ἄμφι μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχλαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσεϊ ζωοὶ περ ἔόντες
 190 ἔγχρουν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρπύρορ οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πυρλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέϊ, ὥσεϊ ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δίφρῳ ἐπεμβεβαῶς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσεϊ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα· ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεῖη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνός Ὀλυμπος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλθος ἀπείριτος ἐστερᾶνιω]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεὰ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμαχέτοιο θαλάσσης
 κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέμφου κασσιτέροιο,

In eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciose Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illasum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita sævorum erant, haudquaquam
 effabilem,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades: hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra:] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ.] In eo autem summi greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turmatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in terram: ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsamque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theseumque Ægiden, similem immortalibus:
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petraeum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (existentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 currui insistens: juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 ægidemque circum humeros: ingrediebatur autem prælium
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra: Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine: Dææ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένην ἱκελος· πολλοὶ γὰρ μὲν ἅμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυόοντες,
 νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφίνες ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀχταῖς
 ἤστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκχημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀποβρίψοντι ἑοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος, ἱππότηα Περσεύς,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν οὐδ' ἐκὰς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστῆρικτο.
 Τῶς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμριγυήεις
 220 χρύσειον ἄμφι δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὀμοισιν δ' ὁ μὲν ἄμφι μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετάρφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργούς· ἄμφι δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρέῃ· θύσανοι δὲ κατῆρευντο φαεινοὶ
 χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐβρίγοντι ἑοικώς
 Περσεύς Δαναΐδης ἐπιταίνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐβρώοντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοιῶ ἀπηρεῦντ' ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίγμαζον δ' ἄρα τῷγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολεμῆϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ παραθείειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδομήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκῶν, δξύ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τ' ἐμέμαρπεν,
 ἄορβοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδυότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοῦς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωποὶ βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἔντο
 αἶμα μέλαν πιεῖν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἄμφι μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἀΐδοςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν βίπτασκον ὀπίσσω,
 ἅψ δ' ὀμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σπρὶν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφ' ἥσων
 Ἄτροπος οὐτὶ πέλεν μαγὰλῃ θεός, ἀλλ' ἄρα ἤγε
 260 τῶν γὰρ μὲν ἀλλῶν προσηρής τ' ἦν πρεσβυτάτῃ τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον δμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero aerei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete , projecturo similis.
 In eo autem erat pulcricomæ Danaë's filius , eques Perseus ,
 neque sane contingens clypeum pedibus , neque procul ab eo ,
 miraculum magnum dictu , quoniam nusquam nitebatur.
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria.
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensen suspensum
 habebat] aereum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur , mirum
 visu ,] argentea , fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea , noctis caliginem gravem habens.
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur . At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant ,
 cupientes apprehendere . In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita .
 Lambebant vero illi , iraque acuebant dentes ,
 sævum tuentes . Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant , bellica arma habentes ,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes , illi autem devastare studentes .
 Multi quidem jacebant , plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus ,
 æreis , acute clamabant , lacerabantque genas ,
 vivis similes , opera inclyti Vulcani .
 Viri autem , qui seniores erant , et quos senectus arripuerat ,
 conferti extra portas erant , sursumque Diis
 manus tendebant beatis , pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Deæ nigrae candidis crepantes dentibus ,
 torvæ terribilesque , cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus . Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium , ei quidem
 injiciebat una ungues magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat ,] Tartarum in frigidum . Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano , hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum ,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum cuntes .] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debiliior quidem] Atropos nequaquam erat , magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu .] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὖσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεςσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύζαι ῥέον, ἐκ δὲ παρεῶν
 αἶμα' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. ἥ δ' ἀπληστον σεσαρυῖα
 εἰσθήκει, πολλῇ δὲ κόνις κατενέηοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέῃ. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὖσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολλὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιοι· τοῖσιν δὲ ροὶ πρῶαίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἔσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγρυτο ἤχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γε μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιοι· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖαι τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλεος
 νῶθ' ἵππων ἐπιθάντες ἐθύνεον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἑστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἤμων
 αἰχμῆς ὀξεῖησι κορυνιόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσπερ Δημήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλωήν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
 λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι,
 [τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 ἀνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε προῖ,
 ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππῃες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέλοισι
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶντες ἐφίσσαν ὠκείας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέον Ὀκεανὸς πλήθοντι ἑοικώς·
 315 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] ungues vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat fœdaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero ungues manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrita urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotali in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præibant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum conscensis currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternebant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus can-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplexabatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀερσιπύτοι μεγάλ' ἤπυνον, οἳ βρά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλάς
 *Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 330 ἀρσάμενος παλάμῃσι. Τὸ μὲν Διὸς Ἀλκιμος υἱὸς
 πάλλῃν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππέϊον θόρε δίφρου,
 εἰκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 335 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφραγὸς θαρσύνουσα· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε, Λυγκηῶν γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 340 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἔρῳ, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὔτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 345 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἔπει οὐ νύ τοι αἰσιμὸν ἔστιν
 οὐθ' ἱπποὺς ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 *Ὡς εἰπούσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεῶν,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 350 ἔσσυμένως. Τότε δὲ βρά διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἱπποῖσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστοναχίζε δὲ γαῖα.
 355 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἱκελοὶ πυρὶ ἢ θεῇ,
 Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἱπποὶ μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 360 Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκείας ἱπποὺς,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὐξοον ἡδὲ κελεύθου
 εἶχε παρέξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κήρυκα ἀνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 365 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τί ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 370 ἔγχεος ἡμετέρου, θο' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίως ἔστη ἐμείο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαῖη,
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἀραξ·
 375 πρηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ.
 Ἐνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὲς ἐμενοίνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta-est :
 Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :

Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἔχμεν ἑρυσάρματας ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεχέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἦνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὑπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεία χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 375 πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
 αἰγυροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 βίμψα κυλινδομένωιν, εἰως πεδίονδ' ἀφικνῶνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθεία τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαητῶ
 θεσπεσίῳ σὺνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔω μεγαθαρσέϊ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμῶθεις, ἄφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιγῶντι
 390 λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοριῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἵππεϊο θόρε δίφρου.
 Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰεδεῖν
 395 ἀρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔέρση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροά Σεῖριος ἄξει·
 (τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι,
 τοῦστε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὀμφακες αἰόλλονται,
 400 ὅα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἅμα γίγνεται ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρη ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχηςθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
 ἱὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
 410 χώρου αἰδρις εὖν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἔσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινόμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεῖη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalii regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irrudentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alia vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus adspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem ;)
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur.] [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ gratia aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cynus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perripuit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeæ,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ἡλίδατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 ὥς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς δνύχεσσι
 σχίσσας ὅ ττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκίῳν δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐςάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσθ' Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμρότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ προῦνος ὀρούσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενέικεται· ἐνθα μιν ἴσχει·
 εὐσση δὲ μὲν ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλῖος Ἄρης,
 κεκληγῶς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμπαπῶς ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Λιδὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίῃ ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴστας' ἐμείο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
 κακτάμεναι μεμαῶς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεζαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄρ' ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρόν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτας' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι νωμῆσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάβθαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψά δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴδλαος
 Κύκνον συλῆσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἰψά δ' ἔπειτα πόλιν Τρηγῖνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Οὐλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήρυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰωλκὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 aere.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans vero oculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus fodit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irruit ; ille autem prompte *eum* excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis agida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam agidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhihe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclitis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.
 Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit in mediam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero *in* magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertébantur : mox autem exinde *ad* urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit *in* Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

476 Ἄρνην τ' ἢ δ' Ἑλίχην· πολλὰς δ' ἡγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μαχάρεσσι θεοῖσι.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Ὡς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθώδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multas autem congregabatur po-
 pulus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit
 Anaurus,] imbre hyemali inundans. Ita enim eum Apollo
 Latonæ filius jussit, quoniam (*Cycnus*), inclytas hecatombas
 quicumque ageret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

Μοῦσαι Πιερὶήθεν ἀοιδῇσι κλείουσai,
 δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖουσai·
 ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφατοὶ τε φατοὶ τε
 ῥητοὶ τ' ἀβῆτοί τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκῃτι.
 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριαίει, ῤέα δὲ βριαόντα χαλέπτει,
 ῤεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἀδῆλον ἀέξει,
 ῤεῖα δὲ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, δς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθι ἰδὼν αἶων τε, δίκη δ' ἰθυνη θέμιστας.
 10 Τύνῃ, ἐγὼ δέ κε, Πέρσῃ, ἐτήτυμα μυθησάμην.

Οὐκ ἀρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαίαν
 εἰσι δύο· τὴν μὲν κεν ἐπαινήσειε νοθήσας,
 ἥ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 σχετλίῃ· οὗτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 ἀθανάτων βουλήσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Ἐτὴν δ' ἐτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νύξ Ἐρεβενῇ,
 θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
 20 ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δὲ τε γείτονα γείτων
 εἰς ἀφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
 Ὡ Πέρσῃ, σὺ δὲ ταῦτα τεῶν ἐνικάτῃσιν θυμῷ,
 μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουδὸν ἰόντα.
 30 Ὡρῃ γάρ τ' ὀλίγῃ πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
 ᾗτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
 ὠραίος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
 Τοῦ κε κορεσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεῦτερον ἔσται
 35 ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὐθι διακρινώμεθα νεῖκος
 ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ', ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
 40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός,
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσσαιο,
 ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἰόντα·
 45 αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
 ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
 adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
 per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
 nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimat,
 facileque præclarum minuit et obscurum auget,
 facileque corrigit pravum et superbum attenuat
 Jupiter altitonans, qui suprimas aedes incolit.
 Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
 Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terram
 sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
 altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
 Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
 noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
 immortalium consiliis Contentionem colunt molestant.
 Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
 posuit vero eam Saturnius alitithronus, in-æthero habitans,
 terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
 Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.
 In alium enim quispiam intuens opere vacans
 divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
 domumque bene instituere: æmulatur enim vicinum vicinus,
 ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
 nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
 et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo reponere in animo:
 neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
 cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
 Tempus enim raro litiumque est forique,
 cuicumque non victus domi in-annum repositus-est,
 tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac rixam moveas
 de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vicē
 licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
 rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
 Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
 rapiens auferebas, valde adulans reges
 donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
 neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
 Facile enim vel uno die acquisivisses,
 ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
 statim gubernaculum quidem super fumo poneress,
 opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
 Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
 quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ γολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροπέυσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντί πυρὸς δώσω κακὸν ὃ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν δ' τι τάχιστα
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 Ἑρμείαν ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 παρθένῳ αἰδοῖν ἱέλον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 ὄμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήγχε
 75 ὦραι καλλίχομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 [πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμιλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
 τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
 80 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηκε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἑπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἑπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νοῦσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγυράσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 95 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῖνῃ δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισιν
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χειλέσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτῃ· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγυόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλῃται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem : hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus *dandum* Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubecogus Jupiter :

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes

Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem : at Minervam opera docere, artificiose telam texere :

et gratiam circumfundere capiti auream Venerem,

et desiderium grave, et membra-rodentes curas :

indere vero impudentem mentem et fallaces mores

Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus

virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis :

cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva :

circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada

monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam

Horae pulchricomae coronarunt floribus vernis :

[omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida

mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores

condidit Jovis consilio graviter-tonantis ; ac nomen

imposuit Deorum praeco ; appellavit autem hanc mulierem

Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes

donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit,

ad Epimetheum misit pater inclytus Argicidam

munus ferentem, Deorum celerem nuntium : neque Epime-

theus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando

munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret

retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret.

Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum

procul absque malis et sine difficili labore,

morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.]

Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-di-

movisset,] dispersit ; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illaeso domicilio

intus mansit dolii sub labris, neque foras

evolavit : prius enim injecit operculum dolii,

aegida-tenentis consilii Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare :

morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ξείλετο μητίετα Ζεὺς.
108 [Οὕτως οὔτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἰθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὥς δμῶθεν γεγάσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι.]

Χρῦσεον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, δέ· οὐρανῷ ἐμβασιλευεν·
ὥς τε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θνήσκον δ' ὥς ὑπνῷ δεδμημένοι· ἔσθλα δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτῃ, πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι
ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἔσθλοισιν πολέεσσιν,

120 [ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]

(120) Αὐτὰρ ἐπεὶδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
ἔσθλοι, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,

125 ἥερα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.

Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτῇ ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.

130 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρῃ κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτε ἂν ἡδῆσειε καὶ ἡδῆς μέτρον ἔκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἄφραδῆς ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο

135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ᾗ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλύμπιον ἔχουσιν.

140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,

145 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ δμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἔμελε στονόνενα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἥσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἀπλητοὶ· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴχοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἑόντας

155 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter: tu vero menti infige tuæ:

[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.

Hi quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret:
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna: neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviis mala extra omnia;
moriebantur autem tamquam somno obruti: bona vero omnia
illis erant; fructumque ferebat fertile arvom
sponte-sua multumque et copiosum: hi vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
hi quidem dæmones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum:
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti ubique oberrantes per terram,
opum-datores: et hoc munus regium obtinebant.

Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.
Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo:
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
paucillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias: injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi; sed tamen honor etiam hos comitatur.

Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum: quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ: neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi: magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.
His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus;
aërique operabantur: nigrum enim non erat ferrum.
Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles: mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (185) Αὐτὰρ ἔπει καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτερῇ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
180 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(186) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
185 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἡυκόμοιο.
(188) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφοτέρω
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πεῖρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναῖουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) ὀλβιοὶ ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

- Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
(176) παύσονται καμάτου καὶ διζύου, οὐδὲ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκάται τελέωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παῖδεςσιν ὁμοίος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμῆσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷα
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν βεκτῆρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμῆσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα
μῦθοισι σχολίοις ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὑμάρτης, συγερῶπης.
(195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ γρόα καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῶλον ἵτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδώς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἀλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

(200) Νῦν δ' αἴνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
Ὡδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ἔψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπύς·
205 ἢ δ' ἐλεὼν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virorum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulcricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuisssem ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justii,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur invisio-vultu.
Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus est Iusciniam varii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperioso sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

- τῇ δ' εἷς ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ δοιδὼν ἐοῦσαν·
 δειπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥ μευ ἴσω.
- 210 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν,
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
- (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆς, τανυσίπτερος ὄρνις.
 Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
 ὕβρις γάρ τε κακῇ δειλῷ βροτῶν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
- 215 ῥηϊδίως φερέμεν δύνатаι, βαρῦθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 ἐγκύρσας ἀττησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
- (215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
 ἐς τέλος ἐξελοῦσα· παθὼν δέ τε νῆπιος ἔγνω.
- Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σχολιῇσι δίκῃσιν.
- 220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι]
 δωροφάγοι, σχολῆς δὲ δίκης κρίνωσι θέμιστας.
- (220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν,
 ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 οἷτε μιν ἐξελάσσει καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
- 225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
- (225) τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
- 230 οὐδέ ποτ' ἰθυόικησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
- (230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυὺς
 ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
- 235 τίκτουςιν δὲ γυναῖκες εἰοχότα τέκνα γονεῦσιν·
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
- (235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
- Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακῇ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
- 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπη-
 ῥκτις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάταται. [ῥα,
- (240) Τοῖσιν δ' οὐρανὸθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 λιμὸν δημοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουςιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
- 245 Ζηνὸς φραδοσμήνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἢ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅγε τεῖχος,
- (245) ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνονται αὐτῶν.
- Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τήνδε δίκην· ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
- 250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σχολιῇσι δίκῃσι
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
- (250) Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσιν ἐπὶ γῇ κούλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
- 255 ἡέρα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
- Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 (255) κυδρὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
- Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάβπτῃ σχολῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
- 260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νοον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 [δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

lacibus, qua te equidem ducam, licet cantatricem (exsistentem):] cornam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus contendere;] victoriaque privatur, praeferque contumelias dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove: injuria enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives facile ferre potest, gravaturque ab ea, illapsus damnis: via vero aliter perveniendi melior ad justa: justitia autem injuriam superat ad finem progressa: passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis. At Justitiae tumultus est tractae, quo viri duxerint donivori, pravis autem sententiis deciderint jura. Haec vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum, aërem induta, malum hominibus adferens, qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant recta, neque quidquam praetergrediuntur justam, his floret urbs, populiue florent in ipsa: pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis molestum bellum decernit late-cernens Jupiter, neque umquam justos inter homines fames versatur, neque damnum: In-convivili autem cura-partis operibus fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-montibus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero apes:] lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt: pariunt vero mulieres similes liberos parentibus: florent autem bonis perpetuo: neque in navibus iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ est mala pravaque opera, iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit, quicumque peccat et iniqua machinatur. Illis autem coelitus magnum importavit malum Saturnius, famem simul et pestem: intereunt vero populi; neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiae, Jovis consiliis Olympii: interdum vero etiam aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum, aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi hanc vindictam: prope enim inter homines versantes immortales observant, quotquot pravis judiciis se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes. Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice immortales Jovis custodes mortalium hominum: hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera, aëre induti, ubique oberrantes per terram. Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent. Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens, statim apud Jovem patrem considens Saturnium, refert hominum injustam mentem, ut luat populus peccata regum, qui perniciose meditates

- (260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σχολιῶς ἐνέποντες.]
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροφάγοι, σχολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἄνθρωπος ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἥ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.
 (265) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας
 καὶ νυτὰδ', αἶψ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἐλθέει
 οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.
 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 (270) ἔμμεναι, εἰ μεῖζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
 [ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
 (275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 280 γίγνεται. Εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύπτα Ζεὺς·
 (280) ὃς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορχον ὁμόσσας
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας νήκεστον ἀσθῆναι,
 τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λέλειπται·
 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρχου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 (290) ῥηιδίῃ δὲ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾗσιν ἀμείνω·
 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 ὃς δὲ κε μὴτ' αὐτὸς νοήσῃ μὴτ' ἄλλου ἀκούων
 (295) ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἄνθρωπος.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λιμὸς
 300 ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
 αἰδοίῃ, βιότου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλήν.
 (300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄνδρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 ζῶν, κηφήνησσι κοθύροις εἰκελὸς ὀργῇν,
 305 οἵτε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἐσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 (305) ὥς κ' ἐπὶ τοῖς ὥραιον βιότου πλήθωσι καλῖαι.
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολὺμηλοὶ τ' ἀφνειοὶ τε·
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φιλοτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσειαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.
 (310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἶος ἐσθλὰ, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,
 315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

allo inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
 donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
 malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
 etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
 quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
 sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
 esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
 tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,
 et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
 omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :
 piscibus quidem et feris et avibus volucris,
 ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :
 hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 est. Si enim quis velit justa profiteri
 cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :
 qui vero testimoniis volens perjurium jurans
 mentietur, justitiæque impediens immedicabiliter læsus-est,
 ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :
 viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.
 Vitium quidem sane etiam cumulatim est capere
 facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.
 Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
 Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,
 et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
 facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Illo quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.
 Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
 in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
 operare, Persa, diva proles, ut te Fames
 oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
 veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
 Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,
 qui apum laborem absumunt otiosi,
 vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
 ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosque opulentique :
 etiam laborans multo carior immortalibus
 eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
 Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius,
 si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

(315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.

Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβήν, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβω.

320 Χρήματα δ' οὐκ ἀρπακτά· θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίην μέγαν ὄλβον ἔλθῃ,

(320) ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὐτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάξῃ.

325 ρεία δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

(325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξῃ,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνει
κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,

(330) ὅς τέ τευ ἀρπαδῆς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ

(330) νεικεῖ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.

Τῷ δ' ἥτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν.

Κὰδ δύναμιν δ' ἔρδῃν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

(335) ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν·

ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέσσει τε ἱλάσσεσθαι,

ἡμὲν ὅτ' εὐνάξῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·

340 ὥς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·

[ὅφρ' ἄλλων ὠνὴ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]

(340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἔᾶσαι·
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,

345 γείτονες ἀζωστοὶ ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

(345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.

Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπολοῖτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὐμὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,

350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶ κα δύνῃαι,

ὥς ἂν χρητίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρχιον εὕρῃ.

(350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτῃσιν.

Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·

355 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.

Δῶς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.

(355) Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅτε καὶ μέγα δῶν,
χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὅν κατὰ θυμόν·

ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλθῃ ἀναιδείῃ πιθήσας,

360 καὶ τε σμικρὸν ἔδῃ, τὸ δ' ἐπάχνωσεν φίλον ἥτορ.

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,

(360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἰθῶπα λιμόν·

Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενος ἀνέρα κήδει.

365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.

Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ

(365) χρητίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,

μεσσοῦσι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φεῖδω.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet,
pudor, qui homines valde laedit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendae: divinitus-datae multo meliores.

Si quis enim et manibus per vim magnas opes ceperit,
aut is lingua praedatus fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit

hominum, pudorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Dii, minuuntur vero familiae
viro tali; exiguumque ad tempus divitiarum comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tra-
ctaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit
secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;

quique cujuspian imprudentia fraudat orphanos liberos;

quique parentem senem misero in senectutis limite

increpuerit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero
operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis

caste et pure, nitida vero femora adepto:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum alius.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque:
eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescunque enim tibi etiam domesticum aliud *quid* acci-
vicini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Dammum malus vicinus, quantum bonus magnum com-
modum.] Nactus est sane pretium, quicumque nactus est vi-
cinum bonum.] Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiaris *mutuans* a vicino, recte vero redde,
eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum aequum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captas: mala lucra aequalia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, etiam si multum de-
derit,] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiae obsecutus
quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,

et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-adeat adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum *est* hominem cruciat.

Domi melius *est* esse, quoniam damnosum, quod foris *est*.

Bonum quidem de-praesenti capere, miseria vero animo,
egere absente: quae te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare;

in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἀρχίος ἔστω.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι·
 (370) πίστεις δ' ἄρ τοι δμῶς καὶ ἀπιστῖαι ὤλεσαν ἄνδρας.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστολὸς ἐξαπατάτω
 αἰμύλα κωτίλλουσα, τὴν διζῶσα καλὴν.
 375 Ὅς δὲ γυναῖκί πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
 Μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρῷον οἶκον
 (375) φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέζεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 ῥεῖα δέ κε πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον ὀλβον.
 380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 [Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
 (380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
 ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότιοι δὲ δυσομενάων.
 385 Αἱ δ' ἦτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 κεκρύφαται, αὗτις δὲ περιπλομένου ἑνιαυτοῦ
 (385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἳ τ' ἀγχεα βησσήντα,
 390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
 ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτειν,
 (390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἰ χ' ὠρία πάντ' ἐθέλησθα
 ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 ὠρί' ἀέξεται, μή πως τὰ μέταξε χατίζων
 395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 (395) οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεω, νήπιε Πέρση,
 ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
 μήποτε σὺν παιδεσσὶ γυναῖκί τε θυμὸν ἀχέων
 400 ζητεύης βίον κατα γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξαι· ἦν δ' ἐτι λυπῆς,
 (400) χρήμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύσεις·
 ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
 405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 [κτητὴν, οὐ γαμετῆν, ἥτις καὶ βουσίην ἔποιτο,]
 (405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
 μή σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, δ' ἄρνηται, σὺ δὲ τητῇ,
 ἥ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθη δέ τε ἔργον.
 410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὖριον ἐς τ' ἐννηπιν·
 οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλὴν,
 (410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
 Ἥμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
 415 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν οὐμβρῆσαντος
 Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρόος
 (415) πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστήρ
 βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείων δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
 420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 (420) τῆμος ἄρ' ὀλοτομεῖν μεμνημένος ὠρία ἔργα.

- Mercos autem viro amico constituta æqua esto.
 Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
 credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
 mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
 blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
 Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius sit, paternam domum
 qui-servet : ita enim opulentia crescet in ædibus.
 Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
 Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
 Major quidem plurium cura, major autem accessio.
 [Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
 sic facito, et operi super opus operare.]

- Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
 incipe messem ; arationem vero, occidentibus.
 Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
 latent : rursum vero inverso anno
 apparent primum ubi-acuitur ferrum.
 Hæc utique camporum est lex, iisque, qui mare
 prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
 a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
 incolunt : nudus serito, nudusque arato,
 nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles
 opera tibi-parare Cereris : ut tibi singula
 tempestiva crescant, ne quando interim egens
 mendices ad alienas domos, et nihil eficias.
 Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
 neque admetiar : operare, stolidè Persa,
 operibus, quæ hominibus Dii destinaverunt :
 ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
 quæras victum per vicinos, hi vero negligant.
 Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
 plius molestus-tueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
 nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
 jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
 nem.] Domum quidem primum,] faminamque bovemque
 aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :]
 utensilia vero domi omnia apta parato :
 ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
 tempus autem prætereat, minuaturque etiam opus.
 Neve differas in crastinum inque perendinum :
 non enim frustra-laborans vir implet horreum,
 neque differens : studium vero opus augeat.
 Semper autem dilator-operum vir cum-damnīs luctatur.
 Quum jam desinit vis acuti solis
 æstum sudoriferum, per-autumnum plente
 Jove præpotente, mutatur vero humana cutis
 nullo agilior : jam enim tunc Sirius stella
 paulisper supra caput mortalium hominum
 venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
 tum minime-rosa (vermibus) est cæsa ferro
 silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
 tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

- Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
 425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδιώρῳ ἀμάξῃ.
 (425) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλα· φέρειν δὲ γύνῃ, δτ' ἂν εὐ-
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
 πρίνινον· θς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
 430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἑλύματι πῆξας,
 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.
 (430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πηκτὸν, ἐπεὶ πολὺ λῳῖον οὕτω
 εἰ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί βαλαιο.
 435 Δάφνης δ' ἡ πετελής ἀκωῦτατοι ἱστοβοῆς,
 δρυὸς ἑλυμα, γῆς πρίνου. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 (435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν,
 ἥβης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακὶ κάμ μὲν ἄροτρον
 440 ἀξείαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήδος ἔποιτο
 (440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον;
 θς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὐτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 (445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 450 ἦτ' ἀρότοιο τέ σῆμα φέρει, καὶ χειμάτος ὥρην
 δεικνύει ὁμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδαχ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
 (450) δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
 [ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόε δὸς καὶ ἁμαξαν·
 ρηίδιον δ' ἀπανήνασθαι Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
 (455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.]
 Εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἀρότος θνητοῖσι φανείη,
 δὴ τότε ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 460 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρώων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 πρῶτ' ἄλλα σπεύδων, ἵνα τοὶ πλήθουσιν ἄρουραι.
 (460) (Ἐαρὶ πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσῃ.)
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
 (Νειὸς ἀλεξιάρη παίδων εὐκλήτειρα.)
 ; 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν,
 (465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, δτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
 χειρὶ λαβῶν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκῆαι
 ἐνδρουν ἑλκόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὅπισθεν
 470 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 (470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδέ κεν ἀδροσύνη στάχυν νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλος αὐτὸς ὅπισθεν Ὀλύμπιος ἐσὺλὸν δπάζοι,
 475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολλα
 γηθήσειν, βιότου αἰρεύμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale,
 axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic :
 si vero octopedalem, inde et malleum secueris.

Trium-palorum vero rotam secato decem-palorum plau-
 stro.] Multa curva ligna : ferti autem buram, cum invene-
 ris] domum, in monte quaerens vel in campo,
 ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est,
 si Minervæ famulus, dentali infigans,
 clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi,
 alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
 melius sic :] si alterum quidem freris, alterum bobus inje-
 ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
 e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero *duos* novennes
 mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
 juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
 Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
 frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
 panem postquam-prandit quadrifidum, octo-quadrarum,
 qui opus curans rectum sulcum ducat,
 non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere
 animum habens : hoc vero neque junior alius melior
 ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam.
 Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris
 altè in nubibus quotannis clangentis :
 hæc arationisquo signum affert, et hyemis tempus
 indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis.

Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.
 [Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
 facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
 Putat autem vir mente *nempe* dives se fabricaturum plau-
 stultus, neque hocce scit : centum enim *sunt* ligna plaustrī,
 quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
 Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
 siccum et humidum araus arationis per tempus ;
 mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.

[Vere vertito ; æstate vero iteratum *arvum* non te fallit.]
 Novalem autem serito adhuc levem agrum.

[Novalis exsecrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,
 perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus,
 incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
 manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris
 temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo
 sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
 semina abscondens. Diligentia enim optima
 mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.
 Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram,
 si finem ipse postea Olympius præbuisset,
 e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
 gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(475) Εὐοχθέων δ' ἔξει πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεται· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεκρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡλείοιο τροπῆς ἀρόσης χθόνα διαν,
480 ἤμενος ἀμήσεις, δλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἴσεις δ' ἐν φορμῶ· παῦροι δὲ σε θηήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν δψ' ἀρόσης, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἥμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἡματι, μῆδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀφαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μῆδέ σε λήθοι
(490) μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μῆθ' ὥριος ὁμβρος.]

Πάρ δ' ἴδι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλῆα λίσχην
ὥρη χειμερῇ, ὅποτε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλοι,
μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
(495) σὺν πενή, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεκρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἤμενον ἐν λίσχῃ, τῷ μὴ βίος ἀρχίος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλίας.]

[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύσασθαι, καὶ πηγάδας, αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέου δυσηλεγεές τελέθουσιν,

(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρεί πόντῳ
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
510 οὐρεὸς ἐν βήσσης πιλνῆ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.

(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἔων διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.

515 Καί τε διὰ ῥινού βοὸς ἐρχεται, οὐδὲ μιν ἰσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
520 ἥ τε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνῃ,
οὕτω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χροά καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρυσάμενη μυχίη καταλέξεται ἐνδοθι οἴκου,
ἡματι χειμερῷ, ὅτ' ἀνόστεος δν πόδα τένδει,

525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἥθεσι λευγαλέοισιν,
οὐδέ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾷται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
530 λυγρὸν μυλιώντες ἀνὰ δρῖα βησσήεντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.
Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluat tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :
ita serus-arator priorem æquarit.

[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arcet, ubi impiger vir valde domum augeat;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus est ad-animum suum.
[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem æervis, æstate adhuc media (exsistente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ exsistunt,
qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomæ abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.
Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis oblecta est : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet exsistentes.
Et per pellem bovis penetrat, neque hæc eum arcet;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.
Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ædes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.
Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
 (530) οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 καὶ γλάφυ πετρῆεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
 οὗτ' ἐπὶ νῦτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας δρᾶται,
 535 τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νῆφα λευκῇν.]
 Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροδς, ὥς σε κελεύω,
 (540) χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
 τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοὶ τρίχες ἀτρεμέωσι,
 545 μὴδ' ὄρθαι φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πίδαλα βοδς ἴφι κταμένοιο
 (540) ἀρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοσθε πυκᾶσσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπῳτ' ἂν κρύος ὦριον ἔλθῃ,
 δέρματα συρῥάπτειν νέρῳ βοδς, ὅφρ' ἐπὶ νύτῳ
 545 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
 πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 (545) ψυχρὴ γάρ τ' ἡὶς πέλεται Βορέας πεσόντος,
 ἡῶς δ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἀήρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
 550 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 ὑפוῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 (550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
 πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 555 μὴποτέ σ' οὐρανὸθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 χρωτὰ τε μυδαλέον θεῇ, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.
 (555) Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οἶτος
 χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-
 τῆμος θῶμισυ βουσίην, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέονειν [ποῖς.
 560 ἀρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσὶ.
 [Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 (560) ἴσθῃσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκειν αὐτῇ
 γῇ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]
 Εὔτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ βὰ τότ' ἀστήρ
 Ἄρκτουρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο
 (565) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀροχνέφαιος.
 Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογῇ Πανδίωνις ὦρτο χελιδὼν
 ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
 570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμένεμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἄλλ' ὅπῳτ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμ φυτὰ βαίνειν,
 (570) Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
 ὦρῃ ἐν ἀμῆτῳ, ὅτε τ' ἡέλιος χροὰ κάρφει.
 Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδε καρπὸν ἀγινεῖν,
 (575) ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοὶ βίος ἄρκιος εἴῃ.
 Ἥως γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ἥως τοὶ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
 580 ἡὼς, ἥτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
 ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.
 (580) Ἥμος δὲ σχολυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττις
 δεινδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχέυετ' αἰοδὴν
 πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματύδεος ὥρῃ,

fugiant, (et omnibus iranimo id curæ est,) ubi tecta quærentes densas latebras habent, et antrum petrosum : illi vero tripodi (*seni*) homines similes, cujus dorsum fractum est, caputque ad terram spectat, huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo, lænamque mollem et talarem tunicam : stamine vero in paucis multum subtegmen intexe. Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant, neve erecti horreant surgentes per corpus. Circum vero pedes calceos bovis vi occisi aptos ligato, pillis intus condensatos. Primogenitorum vero bodorum, cum frigus tempestivum venerit,] pelles consulto nervo bovis, ut super dorsum pluviæ circum-injicias munimentum : in capite vero superne pileum habeto elaboratum, ne aures humefas : frigida enim et aurora est Borea cessante : matutina vero super terram a cælo stellato nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus : quæ hauriens fluminibus e perennibus, alte supra terram sublata venti procella, interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc anteverrens, opere perfecto, domum redi, ne-quando te cœlitus tenebrosa nubes circumteget corpusque madidum reddat, vestesque humectet. Sed evitato : mensis enim gravissimus hic hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit cibariorum : longæ enim adjutrices noctes sunt. [Hæc observans totum in annum æquato noctesque et dies, donec rursum terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (*brumam*),] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani primum totus-apparens exoritur vespertinus. Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (*cochlea*) e terra plantas adscenderit, Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vitium :] sed falcesque acuito et servos excitato. Fugito vero umbras sedes et matutinum somnum, tempore messis, quando et Sol cutem exsiccat.

Tunc festina et domum fruges congere, mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem. Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada arbori insidens stridulum defundit cantum frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

588 τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ ὄϊνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαῖκες, ἀφανρότατοι δέ τε ἄνδρες
(588) εἰσιν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε' ἦδη
εἶη πετραίη τε σκιή, καὶ βίβλιος οἶνος,
590 μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἥτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκράεος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
595 κρήνης τ' ἀεναίου καὶ ἀπορρύτου, ἥτ' ἀθόλωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(595) Δμῶσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἄλῳ·
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
πάντα βίον κατὰθαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [θῆτά τ' αἰοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἀτεκνον ξριθὸν
δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐριθός·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδες σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερέκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
(605) βοῦσι καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐρίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συστιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀρύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγυθέος. Αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
615 Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνουσιν, τότε' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὥραιον· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἥμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικάτθεο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὥραιον μέμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλχέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
(630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἶκαδε κέρδος ἄρῃαι,
ὥς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωῖξεςκ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἀφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

tunc pinguisssimaeque caprae et vinum optimum,
lascivissimae autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccet,
siccum vero etiam corpus ob aestum. Sed tunc jam
sit petraeque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccae in-silva-pascentis caro nondum enixae,
primogenitorumque haedorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquae infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
querere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdiu-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum pabulum. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cœlum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-pone, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosæ desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ reponere domi,
diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam exspectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidè Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relictà, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κόμῃ, [λῆ.
 640 Ἀσκρα, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὧ Πέρσῃ, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (640) ὥραιων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
 μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]

Εὐτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 (645) βούλῃαι δὲ χρεὰ προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμὸν,
 δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφίμενος οὔτε τι νηῶν.

Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (650) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

Ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσπερῆσα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄλλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθα μὲ φημι
 (655) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶνεντα.

Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἐνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 660 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπειρήμαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·

(660) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον αἰδεῖν.

Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἔλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 665 ὥραιος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 καυάζαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,

(665) εἰ δὲ μὴ πρόφρων γε Προσειδάων ἐνοστήθων
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 670 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπήμων·
 εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

(670) ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μὴδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὅπωρινόν ὁμβρον,
 675 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,

ἔστ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμβρῶ
 (675) πολλῶ, ὅπωρινῶ, χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.

Ἡμος δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβῆσα κορώνη
 680 ἶχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἀμβατός ἐστι θάλασσα.

(680) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἔγωγε
 αἶνιμι· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
 685 ἀνθρώποι βέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόοιο·

χρήματα γὰρ ψυχῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (685) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω.

Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 690 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι.

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Askra, hyeme malo, aestate molesto, neque umquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imponito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatus.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim umquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Eubæam ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-fœminis.

Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me glori-
 or carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem quidem ego Musis Heliconiadicibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.

Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 freris, neque homines perdiderit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.

Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.

Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatus,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.

Alia vero verna est navigatio hominibus.
 Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in sicu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.

Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquito, pauciora vero imponito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας
ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἄμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ὁραῖος δὲ γυναῖκα τεδὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἥ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάριματά γήμης.
(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζει· ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ βίγιον ἄλλο,
δειπνολόγης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἐόντα
705 εὖει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν. [ναί.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(705) Μῆδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μῆδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κέ σ' ἄρχῃ
710 ἥ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἤε καὶ ἔρξας,
εἰς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις
(710) ἡγῇτ' ἐς φιλόττητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
715 Μῆδὲ πολυζέεινον μῆδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μῆδ' ἐσθλῶν νεικεστήρα.
(715) Μῆδὲ ποτ' οὐλομένην πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέταθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.
(720) Μῆδὲ πολυζέεινου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνῃ τ' ὀλιγίστῃ.
Μῆδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
725 χερσὶν ἀνίπτοις μῆδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγῃ κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἄρας.
(725) Μῆδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλῆν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δῦῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,
730 μῆδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐζόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
(730) ἥ οὔγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερχέος αὐλῆς.
Μῆδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθι οἴκου
ἐστίη ἐμπελαδὸν παραφαινόμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
735 Μῆδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
(735) Μῆδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ
ποσσὶ περῶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ βέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
(740) Μῆδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη
αὖτον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
Μῆδὲ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem fregeris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ.] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-
bertatis*) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspeciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
comissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi coeperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, pœnam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve honorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcæ, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsân ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
Neu pudenda semine pollutus intra domum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

745 πινόντων· ὁλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπιξέστον καταλείπειν,

(745) μὴ τοι ἐφεξομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνῃ.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινή.

760 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, οὐ γὰρ ἄμεινον,
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,

(750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]

μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροᾶ φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλή γάρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ

765 ποινή. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν αἰδῆλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσεῖ.

(755) Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προροόντων,
μὴδ' ἐπὶ κρηνῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
μηδ' ἐναποφύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωῖόν ἐστιν.

(760) Ὡδ' ἔρδιν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλύεο φήμην.

Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται κούφῃ μὲν αἰεραῖ

760 βρεία μάλ', ἀργαλή δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
λαοὶ φημίξεωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὕτη.

[μοῖραν

765 Ἡματα δ' ἐκ Διὸθεν πεφυλαγμένους εὖ κατὰ
πεφραδόμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην

(765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἥδ' ἄρμαλιν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθεῖ λαοὶ κρίνοντες ἀγῶσιν.

Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος.

(770) Πρῶτον ἐνὶ τετράς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἥμαρ,
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,

(770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δύο γε μὲν ἡματα μηνὸς
ἔσοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,

ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἀμφω γε μὲν ἔσθαι,

775 ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·

(775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νῆματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·

τῇ δ' ἴσδον στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.

780 Μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἀρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

(780) Ἐκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορος ἐστὶ φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθὴ· κούρῃ δ' οὐ σύμφορος ἐστίν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ κούρησι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶεα μῆλων,

(785) σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ·
ἔσθλη δ' ἀνδρογόνος φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀφισμούς.

790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

(790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἱστορα φῶτα
γεῖνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρῃ δέ τε τετράς

795 μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς,
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς

(795) πρηγνέειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.

Neu domum extruens impolitam relinquo,
ne forte insidens crociat stridula cornix.

Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
edito, neve lavator : quia et hisce inest poena.

Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :

[neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]

Neu muliebri balneo corpus abluito

vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo

poena. Neu sacrificia in accensa incidens,

reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne fert.

Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,

neu super fontes meito, sed valde evitato ;

neve incacato ; id enim nihilo melius est.

Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est levis quidem levatu

facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.

Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi

populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,

doce servos : tricesimum mensis optimum

operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,

quum ex-veritate populi eum judicantes degunt.

Hi enim dies sunt Jove a prudente.

Primum primus quartusque et septimus sacer dies,

(hoc enim Apollinem ensæ-aureo peperit Latona),

octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis

egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,

undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,

hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-

tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :

hoc enim net fila alte-suspensa aranea

die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.

Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.

Mensis autem ineuntis decimotertio evitato

sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus est.

Sextus vero medius valde incommodus est plantis,

viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,

neque gignendæ primum, nec nupti collocandæ.

Nec primus quidem sextus puellis gignendis

aptus, sed hoedis castrandis et gregibus ovium,

stabuloque circumsepiendo pastorali benignus dies :

bonus autem viriparus : amat vero etiam couvitia loqui,

mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.

Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem

castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.

Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum

generato : valde enim animò sapiens est.

Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus

medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,

et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris

cicurato, manum imponens ; cave vero iram eorum.

- Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσταμένου τε
 ἀλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἀκοῖτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεῦειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 806 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἄλῳῃ
 (805) βάλλειν· ὕλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 νηϊὰ τε ξύλα πολλὰ, τὰτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λῳῖον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσὺλῃ μὲν γάρ θ' ἤδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 [ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι θεῖναι
 βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (815) νῆα πολυχλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χερεῖων.
 (820) Ἀῖδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἄλλοιὴν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασι.
 825 Ἄλλοτε μητρειὴ πέλει ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ·
 τάων εὐδαίμων τε καὶ ὀλβιος δὲ τάδε πάντα
 (825) εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὀρνίθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Quarto caveto finientis inchoantisque mensis
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque sunt et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco eo die nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero nonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nouum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtis celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater :
 horum *dierum*, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γῆμῃ. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Δέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δαυτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λήθητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτήσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λήθητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.]

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀβαντίς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμιου δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀβαντίδι δῖη,
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κίχλησκον θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phoen. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ· καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἵει κρατερὸν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δὲ οἱ ὥρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτει ἐπὶ βλεφάρους, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzetz. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνους αὐτὴν (τὴν Ἰῶ) φασὶν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βούν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰοῦς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.):

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰῶ ὁμᾶσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἔστιν ἡ Κέρκυρα ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἔμδον ψυχτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάικες οἱ συνεχῶς κινούμενες ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Æetæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Ætæ sedes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum conjecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse conjectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeti injiceret et propterea hunc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait:

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODI.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum.
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenis eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitlavit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coitum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius:

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichalces, qui in bello cristæ pillos perpetuo movent: quo

τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόγον τρίχας τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖολος
Ἔκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχὴ αὐτοὺς οἰκῆσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,

οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπέκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bruckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἵλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος

θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenaeus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονόμιαν αἰεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Proetus Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Graecae gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achaei,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
lum in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadaei illustris.

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum graecum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tus ita restituit :

προῖτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος δρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleae satorem
fructum ex ea percepisse quenuquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
praeterea tuso cum ficis, praecipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musaeus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriaeque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musaeus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quae hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γὰρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακᾶτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης· μήλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν.

ASTRONOMIA.

X.

Astronomiae etiam, quae Hesiodo attribuitur, auctor Peleides
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleiades ;

et rursus :

hibernae occidunt Peleides ;

et rursus :

tunc occultantur Peleides.

OPERA.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo mola instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περί των γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro-
rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. *Lyd. de mens. cap. 4.* 'Εν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροις ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημάντορι πάντων,
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ τέκε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. *Apollon.* III, 1086. ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας
υἱὸς Δευκαλίωνος Ἡσίοδος πρώτῃ καταλόγων φησὶ, καὶ ὅτι Προ-
μηθεὺς καὶ Πύρρος Ἕλληνας.

XXII. 22.

Schol. *Ambr. Hom. Od. X, 2.* Δευκαλίωνος Προμηθεὺς μὲν
υἱὸς, μητὴρ δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ
Ἡσίοδος, Πρυηνίης.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ζεῦός τε καὶ Αἰόλος ἵπποχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad *Lycophr.* 284. cum Schol. *Pind. Pyth. IV, 252*,
Conf. Schol. *Thucyd. I, 3.* *Plutarch. t. II, p. 747*, F. *Hero-*
dian. περί μονήρους λέξεως, p. 42. Tzetz. — *Exeg.* p. 63, 5. 13.
Adde Schol. *min. ad Od. X, 2.* Ἕλληνας, ὅς τιν' Αἰὸς, οὗ καὶ
Ἡσίοδος μνῆται. (*Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus*
mentionem facit.) Vid. *Frag. XXI.*

XXIV. 24.

Schol. *Apollon. IV, 266.* Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησὶν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίο-
δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. *Gemist. Pletho epit. Strab.*
ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Αελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθίτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Them. p. 22. ed. Paris.
Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνα τοῦ Διὸς καὶ Θύλας
τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑπακουσαμένη Διὶ γέιναιτο τερπικεραύνῃ
υἱὲ δύνῳ, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵπποχάρμην,
οἱ περὶ Πιερίην καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de solæcismo (Boisson. Anecd. Gr. t. III. n. 9.
ap. Valcken. post Ammon. p. 196. coll. Apollod. I, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίκτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad Odys. p. 1746. κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ-
νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδου
καταλόγου περί των Προτιδων·

καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἶνὸν ἔχευεν·
ἄλφος γὰρ χροὰ πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νύχαι
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψύλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. *Etym. M. p. 523, 8.*

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαχλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσίο-
δος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περί των Προίτου θυγατέρων·

εἶνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. *Eustath. p. 1337, 34.*

CATALOGI S. EOEÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethet et Pandoræ filium Deucallionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethet Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethet filius matrisque, uti plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Prynenæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucallione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecateus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Loorus Lelegeis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra vecordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedona Jovis filio, et Thyla
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta:
ea autem gravis-lacta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolebant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciem significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Προτιδibus
factum laudat:

etenim his super capita scabiem gravem effudit:
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in-ea autem capilli
desuebant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαχλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodica, Dicit
enim de Προίτι filiabus:

propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus Π, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλούμενον εἰς μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξασθαι. Φησι δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὀλβιον, ὃ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελίσσέων ἀγλαὰ φῦλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφης καὶ ἀμειλίχος. Εἶχε δὲ δῶρα
παντοί, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. iust. minor ad II. Π. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δείξασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνῳι τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγῳ. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

Ξεῖνος ἐὼν ἐτύχῃσε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνῳι.
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳι.
Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·
παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνῳι.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησί·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάχητα
γεῖνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὺς ἐναλίγκιοι ἦσαν. Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδένετες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίγκιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιππιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν
πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χῶσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γεναλογεῖ.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsueta-
rum commutatum umbellico jugi equorum Herculis insedis-
se, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Mi-
nerva indicante, ad tempus eum sagitta occidisse. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde decepe-
runt consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat
captu. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commuta-
tum stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit
occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur,
vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus
est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in
catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios
undecim, duodecimus autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc
versu alium proponit hunc : Il vero ex immortalibus mortales
nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes
dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :

pater hominumque deorumque
iratus erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Ledæ neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis
filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove
ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κρής ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odyss. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰονόπιον τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odyss. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

† Porphyrius in Schol. Ven. II. E. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἀγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορας παιδός.

Δημοδόχης, τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἰφθιμοὶ βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odyss. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianns περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανῆ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανῆν ἔντοσθεν ἔκρυβον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον ψόφος ἐν οὐδεὶ· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δούπος ὀρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocratio p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν. ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἐθνὸς ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιο ἀγνοῖαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος φησὶ Βρύλλης τῆς Μίνως καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δωρεάν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ ἐς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰονόπιον βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ Οἰονόπιον χαλεπαίνοντα ἐκτυρῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀθῆμον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡφαίστῳ συμμίξαι, δς αὐτὸν ἐλεήσας, ζίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυδαλίων· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς, καὶ ἡλίῳ συμμίξας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰονόπιον ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγὴς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac. 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἑνεακαίδεκα (Νιόβης παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρύτιδων ἀριθμὸς. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ' ὑποχυσάμενη καλλίζωνος Στρατονίκης

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

'Απειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulerum, ut apud Hesiodum in mulierum catalogo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανῆ (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minos filiae, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, OEnopionis filiam, stuprasse ebrium: ab OEnopione irato oculorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus. Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultavit. Quem se reperturum desperans Orion in Cretam abiit, ubi Dianæ venationis socius factus est. Quum vero hunc etiam vim afferre studeret, a scorpione ictus obijt.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Euryldarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryli et Antiopes filios hisce verbis enumerat:

Ea autem gravida-facta pulcre-cincta Stratouice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγένετο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δῆτων τε Κλύτιός τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφιτος, ὅζος Ἄρης·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλαιαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδῃ καὶ τετράκις, ὄλβιε Πηλεῦ,
ὅς τοιςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συγχὸν ἢ οἰκησις τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτί λεχθείσης Περβαι-
δίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτῆδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίῳις περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν·

Ἥ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολῶνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο
νύφατο Βοιωτῆδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμήης.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.

Stephan. Byz. in Bibl. Coisl. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλωσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkensio : Διὸς δ'
Αἰάντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὡς Ἡσιόδου·

Ἰδέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος ἤλων μίχθη ἑρατῇ φιλότῃ
ἡματι τῷ, ὅτε τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης
ὕψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramer's anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἥ οἷα Ὑρίῃ Βουωτῇ ἔτρεφε κούρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἥ οἷα Ὑρίῃ πυκινόφρων Μηχιονίῃ,
ἡ τέκεν Εὐφημον γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλαις Ἠοίαις laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἑλλοπίη, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μῆλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥήνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
ὁ Ἐνθαδὲ Δωδώνῃ τις ἐπ' ἐσχατῇ πεπολισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :
Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bæbeidi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bæbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Hei, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Pleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc iudidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bæotica nutritiv puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopiæ nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eæis mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,
..... habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

ὅς δὴ κεῖθι μολῶν θεὸν ἀμβροτον ἐξερεεῖν,
 10 δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἡ οἷα Φθίῃ Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Boeot. IX, 36, 4. Ὑήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ
 ὁ τὰ ἔπη συνθείς, ὃς μεγάλας Ἠοίας καλοῦσιν Ἕλληνες.

Ὑήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσβαντος φίλον υἱόν,
 κτεῖνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἐνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρωλιπὼν φεύγ' Ἄργεος ἵπποδότοιο,
 ἔξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καὶ μιν δγ' ἦρας
 δέξατο, καὶ κτεάων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικέες.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Boeot. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
 τὰς μεγάλας Ἠοίας ποιήσας.

Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπεφίλην· ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροις ἐτίκτεν,
 Θηρῶ τ' εὐειδῇ ἔκλεπν φαέεσσι σελήνης.
 Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
 γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Arles. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἠσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἠσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὀκεανοῦ φασιν ἔλθειν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βασιτάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὥς δὲ Ἠσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγῆνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπρωσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἠσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἠοίας, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῇ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁφείας
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἠσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰσιμεδείας
 κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰσιμεδείας
 αὐτοὺς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἠοίας λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνεγεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλεν νεφέλης καὶ ἐκβλη-
 θέντα κατελθεῖν εἰς ἔδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἠσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Ecæ
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 cum occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cuius matrem Theronem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Ecæ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 peæ filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Ecæis dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 judicasset.

LX.

Aloidas nomine quidem Aloei et Iphimedæ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedæ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætolis ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Ecæis legitur Endymionem a Jove in cælum esse
 sublatum, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Ecæis tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παιῖδας γεγενῆναι Φρίξῳ) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἢ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱπποχάρμην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἡσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἐνδοθι νήσου,
τὸς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἰστία θέσσαν, νεὼς(?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
σύν τε πόδας χειράς τε δέει γλῶσσαν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quædam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων, καὶ [μεγάλων] Ἔργων παρῶνται.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ οὗτος πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἢ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasia καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phaen. 172. Ἡσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη ἡ δὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
Φαῖω θ' ἡμερόεσσα καὶ Εὐδώρα τανύπεπλος,
ὧς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν αἰδέελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἢ ὡς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἢ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. Ὑστερον μὲντοι ἐνυδρὸν γενέσθαι Ποσειδῶνος ἀναρρόξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. lod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνῃ ἐν Ἄργεϊ ὕδατα

Ætli filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrmidonibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravida facta peperit Æacum equis-gaudentem :
sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
solus quod-esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que,
eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :

Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eoearum, quas Hesiodo attribuant, Operumque expressa sunt.

LXVI.

Πόνηρον (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum

Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parcæ te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Cleæa
Phæoque amabilis et Eudora longo-peplo,
quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcunque attingebat, inconspicua omnia reddebant.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonia Argorum aquæ

(Schol. Euripid. Phoen. 195.), ἥ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἄνδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπῆν τοῦτο.

Ἄργος ἄνδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocatur, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXIII. 638. Ἀκτορος υἱός — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἱ οἱ ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσίοδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλοις. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Catal. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βαβαρυτονῆσθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσίοδῳ ἀνεγνώκασιν

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemon v. εὐρυγῆς et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκαῖς ὀνόμασιν ἀρσενικά συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἱπποδάμεια καὶ θερμὸς αὐτῆ καὶ ἄλλος πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσίοδῳ

δαΐζομένοιο πόληος.

LXXVI. 79.

Chæroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. δ' ὅθας, τοῦ ὅθα, ὡς παρ' Ἡσίοδῳ·

ἥ δὲ ὅθας τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. δ' Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξίβια· νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοῖς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρον Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγῆ ἀγών. Μαλησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεον Εὐρυγῆν εἰρῆσθαι φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάριον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος

Εὐρυγῆς δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

nominantur, aut a Danaïdibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodientorum artium docebant, ubi Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed anticipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schoenei filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (Incluta Hippodamia et calidus flatus et maris cani, et apud Hesiodum

divisæ urbis.)

LXXVI.

Thoas, genit. Thoa, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschyloque auctoribus e Plisthene, Atrei filio nati esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyliadæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleoilæ, Diantis filiae, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atreidas ab Atreo avo educatos esse multi existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Ærope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minos filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. "Ορθρος" καὶ "Ἡσίοδος, τελευτῆσαι τινα
πρωτὶ μάλ' ἤϊθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in "Ἐπιάλτην. "Ομηρος καὶ "Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἄνδρα Ἐπιάλτην, καὶ
βγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ἱστο-
ρίᾳ περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ αὕτη ἐστίν,
ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ "Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ "Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυχεῖς·
ὥς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόοισι δαμείη.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων "Ἡσίοδος φησιν·

Αἴσων, δς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χείρων ἐθρεψ' ἐν Πηλῳ ὕληεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διετέλει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὐτὲ "Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ
Θησεύς ἐρῶντος ἐτέρας·

δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρως Πανοπηίδος Αἰγλης.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν "Ἡσίοδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. "Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλὴν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην
ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκωψ.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἦ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβω ὑποδμηθεῖσα, ἐϋπλόχαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόῃ δὲ μιγαῖσα Διὸς καὶ Λητοῦς υἱῷ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Goettl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθὶ ἐς ἡγαθέην, καὶ β' ἔρρασεν ἔργ' αἰδῆλα
Φοῖβω ἀκερσεκόμη, δτι Ἰσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φυκτέον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ "Ἡσίοδος οὕτω·
τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὅζος Ἄρης,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱὸς, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obliisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (βγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pelio silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo aliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodicis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Æglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadna se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phœbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phœbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phyc-teum nominari dicunt e Phyc-teo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :

eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phyc-tei splendidus filius, Epeorū dux virorum.

Apollod. I, 8. 'Ἡσίοδος δὲ (Περίβοϊαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαιῆας, ἐφθαμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-τεϊλάμενον ἀποκτείνει.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. iuf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-κοντα ἐφέρουν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ Ἀθήνησιν τινων ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος τελευτῆσαι. ὅθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν. διὰ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται· νεώτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐς ἀγῶν ἀγωνιστάς.

Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος ταύτην Ἀστυόχην φησὶν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XC. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου καὶ τῆς Φο-ρωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησὶν
ἐξ ὧν οὐρεῖται Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμνηχανοεργῶν,
Κουρῆτες τε θεοί, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιφρόβιου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος·

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιφρόβιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσίοδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
δωλότατον δ' ἔτεκεν Νυκίστρατον, ὅζον Ἄρης.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰοῖδοι καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.

Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XC. 98. (D. L. 2.)

Λίνον κιθαριστήν,

παντοίης σοφίης δεδαηκότα.

Clemens Alexandr. Strom. 1. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον ἑυμμελὴν τέκε τῇ (?) Μελιβοίᾳ.

XC. 100. (D. 83 L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XC. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τέκε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Peribœam ait, ex Oleno Achaiae oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Oëneum, qui tum procul a Græcia agebat, atque huic mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athenis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus cecidisset, animam expiraret. Hinc lex lata est, ut nudi certarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesiodus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiā vocat, Homerus Astyoche appellat.

XC.

Hesiodus quidem Hecataei et filiae Phoronei quinque fuisse filias ait,
ex quibus montanae Nymphae, deae, ortae sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium-laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιφρόβιου (Serus Halirrhothil), quem Hesiodus memorat :

sane is quidem Serum et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothil, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao :
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium, quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines omnes quidem lugent in conviviisque chorisque, incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XC.

Linum fidicinem,
omnigenae sapientiae peritum.

XC.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :
Phellum bene-hastatum peperit Meliboæ.

XC.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XC.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem omni genuerat Pelasgus.

XC.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritam Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poenam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græce ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτων τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίκην, Ἡσίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὀρθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· αὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἔθηκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπέκ θανάτοιο σαώσει
ἢ αὐτὸς Παιών, ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Eam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur : nisi Apollo Phœbus a morte servabit aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CH. 105. (D. 77. L. 84.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λαχέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρῶντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἔλαφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι ἑυπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amais a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἷδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμη δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem gentis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore enigmate circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem-attingit : sed phoenix
novem cornices æquat, decem vero nos phœniceas
nymphæ cincinnatæ, filiæ Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigeniâ Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίας, Οἰδά-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκλήν) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, ἃ δὴ Ἕλληνες κα-
λοῦσιν Ἡοίας μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οἱ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ ὕλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρὶ
Εὐαίχμῃ συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσηνίας ἀνδρὰ καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσηνίαν παρεῖται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκάθους ὁ Παρθάνος, δεύτερος
οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὡμολογήκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σεις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαγρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in summa-
rio legitur : ἱστορεῖ Νικάνδρος ἑτεροιομένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλας Ἡοίας, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασὶ, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas : Ὑπὸ γῆν οἰκούντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius : ὑπὸ γῆν οἰκούντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εὐληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιξενούμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
οἰόπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Ἀίας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας
Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῦν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναρεθείς
δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα,
καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπιᾷ τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβλημα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀρίκετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμ-

CVI.

In magnis Ecels OEball fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Ecels vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euxechmen cum Polycæone
Butæ filio nuptam fuisse quamquam in magnis Ecels legi scio,
eandem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEomao, sicut in carminibus, quæ magnæ
Ecels vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcathous Par-
theonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Ecels, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt : utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjutos esse tradit contra
Ætolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Ecels.

CXIII.

Buten Neptuni filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæ nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Ecels desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Ecels, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorepens Polyphatæ famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinavit. Is deinde comprehensus in furto boum
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula coniectus quum tectum
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

MELAMPODIA.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἐαυτοῦ κρείττονι μάντι κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὸς οὗτος δλύνθους
οὐς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἐών, εἴποις ἂν ἀριθμόν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἡθι-
σθεὶς ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἦδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλύῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὶ δαιτὸς κορέσονται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησὶ.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέχμαρ ἑναργές·
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ᾿ γενεὰς ἤσσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρεικάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ᾧφειλες δοῦναι καὶ μήδεα ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὃς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἐπτά μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post : Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίου ἔνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησὶν.

Ὀῖον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τάς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύπρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοδὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπρον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἶνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύπρον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰέρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in valem se præstantiorem incidisset, Mopsam filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ mœrore diem oblitte. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hæc, grossos[rum]?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens): dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.

Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Museo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim uatus Eleocli et Polynecl su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statuisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta litera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
lincebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Eubææ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ἔστις ἂν εἰδῇ Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσίοδος ἀντιθέσιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εἴ νῦν μοι τὰδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσφίκηται
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰετιγνέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῇ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἥστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσίοδειον οἰοῦνται τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholias Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.
Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς τε κατ' ἀρχὰς ἐπιμύζαν γεγονέναι τῆς βίαιας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ὅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

Ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταβητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στοργγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς Αἴαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἠγνοεῖ τοὺς Σκύθας ὁ ποιητής, Ἰκπημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum iis, quas diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuantur, quorum exordium hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : id Hyperides etiam in oratione contra Autoclem Hesiodi esse ait : eat enim proverbium quoddam ab Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (*virorum*), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodum esse existimant versus.

CXXVIII.

Hesiodus :

Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; quibus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem sedes] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Zennoneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab Harpyiis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-planstris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

Ἵτι γὰρ οἱ τότε τούτους Ἰππημολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεταῖσιν ἐπισιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας Ἰππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἐπερατεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίβρᾳ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπευσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγένηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτνῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσίοδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων·

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσιν δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγεσθαι. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσίοδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν δλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητὴς, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλιῆρσον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δ' ὅλης ῥέοι τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδᾶς·

ὅς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν, καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἴσι, δράκων ὥς.

Conf. Theo ad Arati Phaenom. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔβυσεν, ὡς φησιν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ρεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τιν σύζυγος ἢ ἱν, τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσίοδος·

ἱν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύκῃς παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφῶτα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι δλέσθαι.

mulgos fuisse appellatus, Hesiodus quonque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus:

Aethiopes Liguresque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Aegeum pelagus. Est etiam Aegæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα i. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Aegæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conjicit, quæm Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Aînæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenium insulam ita appellat: Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam de leniri sinxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Annotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instat: qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratia etiam coluntur: his enim primus Eteoclus, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἱν, sublata littera τ. Hesiodus:

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Aethili, filii Jovis, filium esse et Calyce dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τῶν θασσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρὴ σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάβετο. Ἡ δὲ θεὰς ὀργισθεῖσα διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἐμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν· τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέκλειπεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφώνος φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἀρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θρόκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ ἄθεσμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινὶ λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἡράσθη, καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει. Οὕτως τε τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἰδ' οὕτως συνώκησεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθυν. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδου καὶ Βακχυλίδου. Conf. Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσῶν, αἳτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῶντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ τὸν αὐδῶντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ηὔξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἔνθ' οἷγ' εὐχέσθηεν Αἰνιτίῳ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνισίου Διὸς ἱερὸν ἔστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στοφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλησθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὔξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδου οὕτως ἀναγνωστέον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διιπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mitibusque dicit etiam Hesiodus :

oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniā solam ex avibus somnum negligere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetuum vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem penas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, coenam illam impiam.

CXLIX

Europam, Phoenicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : caelo relicto taurique accepta forma Europam croci odore, quem ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni, Cretensium regi, connubio eam junxit. Quae gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Haec historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quae hominem multa-loquentem reddunt, divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus etiam dicit :

Ibi illi precati sunt Aeneum alte-regnantem.

Aeneus enim mons Cephalleniae est, ubi Jupiter Aeneus templum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset, Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Calais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi retineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus non interficiuntur.

CLIII.

Πλήμνην et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ modiolium, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat. Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis), at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος
ὄικε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρεῖος Πείροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εἰδ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλενος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιόδου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἀπαρ κλονέοντο πεφυζότες] Ὅθεν ἀφύζαν τὸν λέοντα Ἡσιόδος φησι. Conf. tamen schol. Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὐτις ἐρήρισταί κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ δ' Ἡσιόδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν
ιδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)

ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μαχάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ τῷ Δητῶνος Ἰφικλον τίκτει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν ἀσταχύν διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ] περικλᾶν τοὺς ἀθέρας· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθεῖν αἰφασιν Ἠλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδου. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσιόδος, ὅτι ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὥκησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν·

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι
. καὶ οὐ σινέσκειτο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od. XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I, 45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll. Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσιόδος φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδαισι,
νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσιόδος παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας ἤϋτε δαιτί.

Cf. Suidas in δαΐτας.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσί (suavibus pedibus) dicit pro gratis vident.

CLVI.

Hesiodo dicente :

habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas pulcre-fluentis Piri —

nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Utinam patiatur quæ perpetravit, pœnaque justa fiat!

Versus hic ex Hesiodis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἀφύζαν leonem Hesiodus vocat.

CLIX.

Ipse enim omnium rex et dominus est, immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit : videns autem equorum-agitator præco pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatissimis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyperphantis filis, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta Iphicium parit celeripodem. Hunc dicit propter pedum præstantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphicium celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus

. neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit

Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Sylb.)
'Εβδομάτῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡλίοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρτίων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam
ἄλιμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est
enim suo nomine ἄλιμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
ναι καὶ βάπτειν τὴν ῥῆδην οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι·
ῥητοὶ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Ῥαψωδῆσαι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὥς Ἐρεχθέως εἴη
Σικυών.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσίοδου
μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εὐλαρίδην
γάρ φασι Τίτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερώς. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ
τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμύω· ἐκ τοῦ μύω, πλεονασμῷ
τοῦ ἠ· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμας εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἢ ἀπὸ Φοίβης μαμμω-
νυμικῶς, ὥς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὅμηρου
ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdotti. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· καλεῖσθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φι-
λόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον
Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid.
in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἵπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρ-
καδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἵπυτος αὖ τέκετο Τλησθήνορα Πειρίβοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματα· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἀγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητής φησι τοῦναν-
τίον ἀναπαταμένον τοῦ παλάγου, Ὀρίωνα προσχῶσαι τὸ
κατὰ τὴν Πελοπίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ
Προσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων δια-
φερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι
κακῇ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς
καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων
δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ
τινὰς Ἠπιόνης τῆς Μέροπος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ἐάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque car-
mine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat,
ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthei filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patro-
nymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Broto Ætheris et Diei filio.

CLXXIII.

Ἡμύω. A μύω (Inclinor), abundante litera η. Hesiodus au-
tem ἀμύοντα. Χάμας (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab
avis nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e
Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste,
Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Epytum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo
Hesiodus ait:

Æpytus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἀγαλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi
extenso mari, Orionem adjecisse Peloridis promontorium de-
lubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab
incolis: quibus rebus perfectis in Eubœam eum se contulisse
ibique habitasse, dein propter famam inter sidera caelestia nu-
meratum importalem memoriam esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Æsculapii filius et Arsinoes, aut secundum alios
Epiiones, filia Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthos.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἂν ἥς οὐδείς ἐξυλίσσεται, ὡς Ἡσίοδος·

τῆλε γὰρ ἄξυλῃ καταπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήρυκος γάμψ, κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δευτέραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἐκείντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσίοδου καὶ ἐν Τελμησσεύσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθῦ, τὸ βριαρὸν βρι λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ᾗδον εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευσον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων οἰκίς ἐς Θάσον συνέδραμιν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλόχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocl. ad CEd. Tyr. arg. Οὐτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδείς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενὴ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσίοδος φησι Μενότιον τὸν Πατρόκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψιούς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλους. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν· διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὁρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδὼν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοσιδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἥς καὶ παρ' Ἡσίοδου χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρά τινι χώρῃ σκιάοντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

"Αξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundantem; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Esone et Polymeia auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptilis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertię, cæque tripodes, quibus adiacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βριθῦ dicat pro gravi, valido (βριθῦ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Prætidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærunnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilocho ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menestium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patruellis ait.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen nactus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicant:
Aspledon Olymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrus de abst. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὖν εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς κε πόλις βῆξῃ· νόμος δ' ἀρχαῖος ἀριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Victor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρην φησὶν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κἀναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἀδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφειβοίας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλείους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκα γειῶν.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἐνὸς τῶν Δυκίωνος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad Il. VI, 164. ap. Valok. ad Amm. p. 242.

Εὐντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐθελοῦση· ἀλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπαελοῦσθαι.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησιῶδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυχεΐδης ὄρες, ὧν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχεΐως ἐξελασθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδέξασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἀρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην εἰσεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὀγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὀγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ καίεσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palsaphat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος. Ἰστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιδάρῃ τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστῆρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquisque Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alphesibœæ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acatæ minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cycnides serpens, quem alitum a Cycnreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administri.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circeam ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrrheniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogygiam vero prope Cretam esse sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huius numero procorum interfectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. Ἡσίοδος δὲ Ἀρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. Ἡσίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

Ὅμηρον ἐπιμαρτισμοί, Crameri anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. Ἡσίοδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' Ἡσίοδου τὸ εὐθύνεον, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. Ἡσίοδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πλῆσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῆ· ἡ ἀνάσσωσις. Ἡρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀφίξις. [Ἡσίοδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzetz. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν Ἡσίοδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Niclppen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνεον, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum litteræ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona decorum beatorum accumulata esse in terra.

CCXI.

Κομιδῆ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Æthon (lividus) Eryalchthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝΙ.

1. Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντας ἀνθρώποι πολλὰς ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἄλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπῆλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἴσατο δ' ἄρχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ

Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοι γε Σμυρναῖοι Μέλῃτος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος Νύμφης κεκλησθῆναι φασὶ πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χίοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὅμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασὶν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περί δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλῃτα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δατήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθηίδα, οἱ δὲ Θεμιστην, οἱ δὲ Εὐγνηῶν, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμπεληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλῃς, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελησιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὁμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρυν τῶν ὁμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriantur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo :

habitavit autem prope Heliconem misero in vico,

Ascre, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant : primi quidem Smyrnæi Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt ; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostentant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellenicus quidem et Cleanthes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse ; Eumæon autem, Meletem ; Callicles, Dmasagoram ; Democritus Troezenius, Daemonem mercatorem ; quidam vero Tamyræ ; Egyptii autem Mene-machum, scribam ; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugneho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitatem venditam ; alii Calliopen, Musam ; alii Polycastem, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes ; vel secundum nonnullos, Auletes ; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriolis traditus fuerit ; alii vero, ob cæcitatem ; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεῖσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὁμήρου, ἐκτεθώμεθα. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν
Ὁμηρος καὶ τίνας, ἀπεφοίβασε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν
ἀμβροσίου σειρῆνος. Ἔδος δ' Ἰθακῆσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορὴ Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινόμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοχκότος. Ἐνιοὶ μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενῆ. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωόσης τῆς
Προσιδῶνος γενέσθαι Αἰνόν, Αἰνὸς δὲ Πιέρον, Πιέρου δὲ καὶ
Νύμφης Μεθῶνης Οἰάγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφήμου, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δίον
καὶ Ἀπῆλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκλήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγα-
τρὸς καὶ Μελήτος τοῦ ποταμοῦ Ὁμήρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμᾶσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμοῦ ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην
Ὁμήρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βαψφοῦντα, ἔλθοντα δὲ καὶ
ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς ἥ σε θανόντα
δέξεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀφίειν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐκείνῃ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ
ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας οὐ μόνον βῶμῃ καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλή-
λοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὁμηρὸς τε καὶ Ἡσιόδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπιστήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν
Ἡσιόδον τὸν τρόπον τούτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυν-
θάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἑκάστον, τὸν δὲ Ὁμήρον ἀπο-
κρίσθαι. Φησὶν οὖν Ἡσιόδος·

Υἱὲ Μελήτος, Ὁμηρε, θεῶν ἀπο μήδεα εἰδὼς,
εἰπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῶναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσιόδος τὸ δεύτερον·

Εἰπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοὶς ἐπιείκελ' Ὁμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον ὀίεται ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δὲ·

Ὅπποταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
ἥμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλῆθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ χρητῆρος ἀφύσων
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

5. Πρὸθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσ-
αγορευθῆναι, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσιόδος, ἀχθε-

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicaste [rum.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et
Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraðes; ab eo Melanopus; ab eo Dios
et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Mæon; a Mæonis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Bœotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circumnisse; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam es-
set; Pythiam autem respondisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganymetor
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubææ regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituebantur aliqui maxime conspicui e Chalcidensibus
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (dum vivunt) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communal precationis formula ante cœnas et libationes.

σθεὶς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοῦδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶεде, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἀπορὰν λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχῆποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἡξίου καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἑξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων

ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἔπει πολέμοιο κόρεσθεν.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἀριστοὶ

ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,

ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἔπει πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμήγη καὶ πότνια μήτηρ,

ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἔπει δμηθή γάμῳ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρῆγεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὅστέα λευκὰ βοῆς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνης ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτως

ΟΜΗΡΟΣ.

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergīt, et hos versus recitat :

Musa, age mihi præsentiæque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero aliæ memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipes equi
currus collident, contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satiati sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitur; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

HESIODOS.

Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχίδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα

ΟΜΗΡΟΣ.

φεῦγον, ἔπει γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἔπει σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΣ.

ποντοπορεῖν ἡμέλλον ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·

ΟΜΗΡΟΣ.

Ἐσθίετε, ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων
οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς· ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἶκαδ' ἴκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μούνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πληθὸς ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐσῶν ὧν, ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν δὲ Ἡσίοδος ἀρχεται πάλιν·

Υἱὲ Μέλῃτος Ὀμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρης,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστόν· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἀριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἤθεσι πόλεις;

ΟΜΗΡΟΣ.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχροῦν ἐθέλοιεν·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσιν ἐπέη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Aëten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt cum inhospitalem atque inju- [stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aptatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut pe- [rissent
numquam in ponto; et dicens verbum locutus-est :

HOMERUS.

Edite, o hospites, et bibite; neque quis vestrum
domum redeat caram in patriam terram,
læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rur-
sus dixit Hesiodus :Hoc igitur mihi solum percontanti narres :
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per Arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero
quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta :
ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim
quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes
centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.]
In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesio-
dus invidia stimulatus rursus incipit :Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ,
ut fertur, summi Jovis magni filiæ,
dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus
pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit :

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes
dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo.

Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse

se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium,

benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum :

aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon- [tare.

HESIODUS.

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori- [bus?

HOMERUS.

Si Incrum-facere ex turpibus rebus nolint;

boni autem honorentur poenæque injustis adsit,

.....
εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODOS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

OMHROS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODOS.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

OMHROS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.

HESIODOS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

OMHROS.

Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καὶ ὣς δ' ἄμ' ἐπεσθαι.

HESIODOS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

OMHROS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

HESIODOS.

Ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

OMHROS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλείστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔρη πρῶτος·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοί τε δυσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὗτις δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἱ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἀγχεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βουτεῖν·
γυμνὸν τ' ἀμάαν, θαν ἰδρία πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' οὖν Ὅμηρος·

Ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσαντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμονον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἀσπίρ' ἃ ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φηισίμβροτος ἐγχείησι
μακραις, ἃς εἶχον ταμείχρους. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκήϊη, κορύθων ἀπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκων, σακίων τε φαινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθησείεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες ἐπήνουν, ὡς παρὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

.....
precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At iustitiaeque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari iusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus

Incipe messem, arationem vero occidentibus :

haec quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursus vero revoluta anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Haec utique arborum est lex, et iis, qui mare

prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pinguem regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,

neque Minerva populorum-concitatrix : illi enim præstan-

tissimi] delecti Trojanosque et Hectorom divum manebant,

addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis

conis] nutantium, adeo densi steterunt inter-æe.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,

thoracibusque recoens-extersis, scutisque fulgentibus,

congreredientium in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuisset, ideoque eum victorem prædicari iusserunt : rex autem Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. Τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράφαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ἕμῃ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῇ θεῇ ἀναθήσων. Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῇ ναφί, ἐνθεν γενομένην τὴν προφητίν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ θεῶν ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τιτιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται δσην ἐπικίδναται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
καίθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστίν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνχωρεῖ, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ Οἰνίην τῆς Λοκρίδος ἑλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφίφανεϊ καὶ Γανύκτορι τοῖς Φηγεῶς παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. Τοῦ δὲ νεκροῦ τρίταιον πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσνεχθέντος, ἐορτῆς τινας ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὗσης Ἀριαδναίας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες, ἐκείνο μὲν πενήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν. Οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῷ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἐνπεδόφῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφραγισθῆναι θεσμοῖς ἐνίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν φωρὰν ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου, συνόδου τοῦ Ἡσίοδου, Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῇ τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
δοτέα πληξίππων γῇ Μινυὰς κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιλῆϊ σφίγῃ.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαίδα, ἔπη ζ, ἥς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἀεῖδε, θεὰ, πολυδίψιον, ἐνθεν ἀνακτες·
εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥελιός ἀνίων φαίνη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille, qui bella et cades narraret. Victoriam igitur hoc modo assecutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem præmio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicis hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit, oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitias Deo consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit, putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum significare. OEnoeo vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem et Ganycctorem, Phægei filios, diversatur, vaticinii sane ignarus ; omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescentes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt, marique, quod Eubœam et Locridem interjacet, submerse runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphinas detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ celebrabatur, omnes ad littus decurrerunt, agnitoque corpore, illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat Alcidas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepedo Ctimenum et Antiphum, Ganycctoris filios, ob illud, quod diximus, crimen, cum redissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hospitales exigant, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem, horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam, semel suspensidisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam, qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomenii, oraculo moniti, corpus ad se translatus sepelierunt, et hanc inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientiæ.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam victoriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem Thebaida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogant eum, ut epigramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Sepulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mortem deflentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exorians lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereantibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φίλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράφας·

Φοῖβε ἀναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιπροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν δπάζεις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἐπὶ μβφ', πεποιηκὼς ἦδη τὴν Διάδα ἐπὶ μν. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦδε τοῦς στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλης·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι.
Αἰδομένου δὲ πυρὸς γεραυώτερος οἶκος ιδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, ὅπταν νίψῃσι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψάδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίγνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Διάδος τὰ ἐπὶ τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθάν τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίηζ', Ἡϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
νῆσόν τ' Αἰγίαν Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἔχων μένος Οἰνεΐδαο,
καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγκλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κλέν, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇ ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μέγαν αὖχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔσοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ῥεῖψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν ὄημος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφείπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιатρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν καρατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πόλιν αὐτὸν κοινὸν ἐποίησαντο, Ἀῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἐπὶ εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, καὶ αἰὲν χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἦδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀπ' Ἀλκιδίης ἐρχομένων, ὥς φασί, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab his phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phœbe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiæ ; tu autem mihi gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseam, 12600 versus, composita prius Illade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis ;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris ;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Illade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes ;
Træzena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Æginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Cœnidæ,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis.
Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero proceres, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur ; statuæ autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia ;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-ædificatam Trojam
diruerunt in-pœnam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delli vero carmina, tabulæ albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Ionem navigavit, ad Creophylum ; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid ?
Illis autem dicentibus :

Ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, δὲ οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 οὐ νοήσας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς δ τι λέγοιεν. Οἱ δέ φασιν ἐν
 ἁλίῃ μὲν ἀγρεύσαι μὴδὲν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν φθειρῶν
 οὐς διαβὼν καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ διαβὼν ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
 ρειν. Ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἦκει
 τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
 ἐκείθεν, ὄντος πληοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευρὰν, τρι-
 ταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἴω. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
 γραμμα τόδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;
 responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
 Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
 sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
 quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
 datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
 gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
 tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
 post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
 autem hoc est:

Hic sacrum caput terra obtegit,
 virorum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

Ἀθανῆς, ἰδος, ἡ, priscum Eubœæ insulæ nomen, III.
Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
Ἀγανῆ, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
Ἀγήνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
Ἀγχίστης, ου, Æneæ pater e Venere, ἥρως, 1009.
Ἀδμήτη, Oceanitidum una, 349.
Ἀδμητός, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
Ἀδωνις, ἰδος, f. Phœnicis et Amphesibœæ, CXCVI.
Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Cályce, CXLIV.
Ἀελῶ, οὐς, Harpyiarum altera, 267.
Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
Ἀθῆναι, ἄων, αἰ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
Ἀθηναίη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μῆτιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κόρη Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δῖα θεάων, S. 338.
Ἀθηναίης δμῶς, faber lignarius vocatur, O 430.
Ἀλακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Ἀλακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
Ἀλακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
Αἶας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilel (Oilei) f. XLVIII.
Αἰγαῖος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idæus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπνυκασμένον, ὕλην, 484. 2) Αἰγαῖον πεδῖον, campus Ægeus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
Αἰγείδης, ου, Ægei f., Theseus, S. 182.
Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
Αἶδης, αο, s. εω et Αἰδωνεύς, ἥος et Αἷς, ἰδος, Pluto, Rhea et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913,

cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: Ἰφθίμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, 850. Αἶδος κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Αἶδος εἶσω, S. 151, et Αἰδόσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Αἰδωο, O. 158; Αἰδεω κύων, Cerberus, 311.
Αἰδωνεύς, ἥος, 913; vid. Αἶδης.
Αἰδώς, οὐς, Pietas, cum Nemesi e terra aufugit, O. 197, seqq.
Αἰήτης, αο·et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medææ, 957, seqq., 992, διοτρεφῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
Αλφειας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
Αἰνήτιος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
Αλολις, ἰδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
Αλολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
Αἰολος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
Αἷς, ἰδος, S. 151, 227, 254; vid. Αἶδης.
Αἰσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
Αἰσονίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
Αἰτνη, mons, CXXXVI.
Αἰτωλοί, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuse naratam fuisse, CXCIX.
Ἀκταίη, Nereidum una, 249.
Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
Ἀλάζυγος, Seri frater, XCP.
Ἀλγεα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
Ἀλᾶκμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
Ἀλίη, una Nereidum, 245.
Ἀλμῆδη, una Nereidum, εὐστέφανος, 255.
Ἀλκίβροτος, Perieris f., Seri pater ex Alcione, XCP.
Ἀλκίβουος, Parthaonis f., ab Ænomao interfectus, CX.
Ἀλκαίος, Amphitryonis pater, S. 26.
Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλιόσφυρος, 526, 950, S. 467. LXXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCII.
 Ἄλος, ἡ, urbs Ætolizæ, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειδός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλφεισβοία, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloidarum ex Iphimedeia pater esse ferebatur, LX; vid. Ἀλωίδαί.
 Ἀλοῖδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominantur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκειδής, οὐ, Hippostratus, Amaryncei aut f. aut nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater, LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθαονίδαί, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἄμυρος, Thessaliæ fluvius, πολυέστροφος, XLVII.
 Ἀμφιάραος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιδάμας, ἄντας, Artibiz pater, CCVI. In ludis funebribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesiodus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυήεις, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός; S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγκακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφιδόκος, Orchomeni f., CXC.
 Ἀμφιλογίαί, αἱ, Disceplationes, Eridis filiz, 229.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., CXVII, ab Ἀπολλινε occisus, CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιτρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρώων, ὠνος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux, ἀρήιος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσόος; Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcмене uxore Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81; Bæotiorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσόος, S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19, seqq.
 Ἀμφιτρυωνάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S. 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίων, ὠνος, cithara canens Thebarum mœnia ædificat cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀναξιδία, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἀναυρος, Thessaliæ fluvius, S. 477.
 Ἀνδρόγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus, LXXVIII.
 Ἀνδροκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiz, 228; quarum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνθεία, Messeniæ urbs, ποιήσσσα, S. 381.
 Ἀνθή, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ filiz ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέσας, ἄντος, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπόλλων, ὠνος, ἐκηδόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβελέτης ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918, LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi e Cyrene, LXX, Chæronis e Thero, LIV; Admeti greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia extruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Curetibus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit, CXI; Amphilochoi interficit, CLXXXVI; ejus in luco Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἐκατηδόλος; in Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθητῶ-
- υῖός; a Pæone distinctus, CI; Παρσαῖος, S. 70; Apollo pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἀραβός, Mercurii et Thronizæ f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀργεῖη, Juno Argiva, 12.
 Ἀργειφόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός, O. 84.
 Ἀρεῖων, ὠνος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργεόντης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργης, Cyclopum unus, ὁμυρμόθυμος, 140.
 Ἄργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phrixi f. ex Jophosse, LXII.
 Ἄργος, εὖς, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἄνδρον, postea ἔνδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδηςκος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστιαρ, ὠρος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἄρης, ἦος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmonizæ, 937; Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulneratus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta: ἀκὸρῆτος αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός, S. 191; βρισάρματος οὐλίας, S. 441; βροτολοιγός, S. 333, 425; ἐναρφόρος οὐλίας, S. 192; ῥινοτόρος, S. 934; πολλίπορτος, S. 936. Ἄρης ἐργα, bella, O. 145; ὄζος Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII, XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo derelicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἄρμιοι, οἱ, Mysiæ populus. Apud hos Echidnæ sedes erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, ἄντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis, LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρκαδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρκάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἄρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἀρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἐλίχη.
 Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἄστηρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονίη, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975, et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto- noes, 977, Polydori, 978.
 Ἄρνη, oppidum Bæotiæ, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαί, αἱ, Aëlle et Ocypete, Thaumantis Electræque filiz, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque precibus ab Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline, LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἱν, Diana, Jovis ac Latonæ filia, λοχέαιρα, 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit, XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim sibi afferre studentem scorpionem immittit, qui eum interficit, XLIII.
 Ἀρτιδία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσση, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερός, LXXXVII; Machaonis pater e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus, XXXIV

Ἀσκη, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
Ἀσκληδών, Orchomeni f., CXI.
Ἀσπερίη, Phæbes et Cæi filia, εὐώνομος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
Ἀστερίων, υἱος, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
Ἀστραῖος, Cui et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
Ἀταλάντη, Schænei filia, LXXIII; ποδῶκης δία, LXXII.
Ἄτη, Eridis filia, 230.
Ἀτλαγενής, ἐς, adj. Atlante natus. Πηλιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
Ἀτλαντίς, ἰδος, Atlantis filia, Maja, 938.
Ἄτλας, υἱος, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cælum capite manibusque sustinet, 547, seqq., 746, Ἰαπετοῖο πάϊς.
Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atræi nepotes, Plisthenis filii, Agamemnon et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
Ἀτρεΐς, ἑως, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
Ἄτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis clypeo representata, S. 259.
Ἀύλις, ἰδος, ἡ, urbs Bæotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
Αὐτόλυκος, furandi arte insignis, LXVIII.
Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genitalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόδου et Δεῖμου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchisæ Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem poenam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: ἐλικοβλέφαρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομειδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθήρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., ῥηξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
Ἀχλὺς, ὅς, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
Βήλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
Βία, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεΐ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
Βοιωτίος, adj. Bæoticus. Ὑρίη Βοιωτίνη, XLIX.
Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλήξιοι, S. 24.
Βορέας, αὐ et οὐ et ὦ, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰψήροκλευθος, 379, 870. O. 506, seqq; ἰς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηξικός, O. 553.
Βούσιρις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
Βούτης, οὐ, Neptuni f., CXIII; Polycæonis pater, CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀβριάρεως.
Βρόντης, οὐ, Cyclopum unus, 140.
Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXXII.
Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cæli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cælo mater Oceani, 133, Cæi, Cui, Hyperionis, Japeti, 134, Thææ, Rhææ, Themidis, Mnemosynæ, 135, Phæbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briarei-que et Gyæ), 147; a Cælo filios Γαίης ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura ferrum creat, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno dat, 174, (vid. porro Οὐρανὸς et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cælo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhoei, 821; Centimānos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.
Γαλαξύρη, una Oceanitidum, 353.
Γαλάτεια, una Nereidum, 250.
Γαλήνη, Nereidum una, 244.
Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.
Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.
Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθεμέν, XXXI.
Γήρας, αὐς, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.
Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τριχάρης, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρθρος.
Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cæli a Saturno resectorum, 185.
Γλακτοφάγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.
Γλαύκη, Nereidum una, 244.
Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομειδής, 256.
Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὀμβριμοπάτηρ; Minervæ epitheton sæpius, vid. Ἀθήνη.
Γλήχων, υἱος, ἡ, urbs Cephalisso adiacens, ἐρυμνή, CXLII.
Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.
Γοργῶ, οὐς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Persæus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῖο πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filia, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.
Γοργῶν, vid. Γοργῶ.
Γράϊται, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filia, καλλιπάρης, 270.
Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.
Γρήνιος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.
Γύγης, Gyas s. Gyges, Telluris Cælique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἀατος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀβριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperarunt, CLV.

Δανααί, αἱ, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡόκομος, S. 216.

Δαναΐδης, οὐ, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναὶς Argos ἐνυδρον ex ἀνδρὶ fecit, LXIX.

Δεῖμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ὤνος, Promethei ac Pandoræ f., XXI; ejus in ædibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posterī in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηῖων, ὤνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δῆλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheæ ac Saturni filia, 454; mater Proserpinæ ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγνή, O. 465; δια θεάων, 969; εὐστέφανος, αἰδοίη, O. 300; πολυφόρη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτή, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημοδόκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, ἄντος, Cleollæ pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτυς, υἱός, XXVI.

Διοξίππη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγηθής, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; Cēnōpionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πενκείδης, S. 187.

Δρύας, ἄντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσνομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiæ urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ἰδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δῶτιον πεδῖον, τὸ, campus Dotius Thessaliæ, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὐς, una Nereidum, 248.

E.

Εἰλαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εἰλατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εἰλείθυια, Jovis Junonisque filia, 922.

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυῖα, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; ejus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Leda, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡόκομος, O. 165.

Ἐλευθερ, ἦρος, mons Bæotiae, 54.

Ἐλευσις, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίκη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa)

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικῶν, ὠνος, Bæotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; ejus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αἱ, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἑλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἑλλήν, ἦνος, Promethei ac Pyrrhæ f., XXI; pater Dori, Xuthi, Æoli, XXIII.

Ἑλλοπή, regio Thesprotiæ, describitur, LI.

Ἑλπίς, ἰδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ὠνος, Aëthlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαιήροχος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐννώ, οὐς, Græarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάλτης, dæmon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνοος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὐς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβός, οὐς, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menæstius a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεσφιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινύς, αἱ, Furiae, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cœli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo serviant, O. 803.

Ἐρίς, ἰδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυγερή, 226, seqq.; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμῶν, ὠνος, Mercurius, ἀκάκητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμῶν, ὠνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κύδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀκάκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77 — 88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμιόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, ὁ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσιμελής, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθραία, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περίβρυτος, 290, ἀμυζήβρυτος, 983.

Ἐρυσίχθων, ὠνος, unde Αἰθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ἰδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αἱ, Noctis filiae, malorum anreorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λιγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλής, ἑους, CXX.

Ἐτέοκλος, Cephissi Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχη, Hylli filia, Polycæonis uxor, CIX.

Εὐάρνη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀδανίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπεπλος, LXVII.
 Εὐήνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομή, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύαλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύαλος, ab Œnomao occisus, CX.
 Εὐρυανάσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυδίκη, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cychriden draconem profligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab Œnomao occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθεύς, ἦος, S. 91, ἀλιτήμενος.
 Εὐρυτίων, ὤνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐριώλης, LXXX.
 Ἐχεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, κρατερόρρων, 297 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρὴ, 304.
 Ἐωσφόρος, ἀστὴρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευὼ, οὐς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεύς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 seqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, astri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpinæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmene, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menoetium in Erebum dejecit, 514; Atlantî cælum dat sustinendum, 520; Prometheo vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodât, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Eubœæ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalionî Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate decepat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἀνάσσειν, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀψιθία μήδεα εἰδώς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίγδουπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμαράχος, 815; κύλιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; περπικέραυτος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιβρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ex Διόθεν, O. 765. Ζεὺς ὤει, O. 488; Διὸς ὁμῆρος, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνήσιος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεὺς χθόνιος, O. 465, vid. Ἀΐδης. Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594. Ζῆθος, cum Amphione fratre Thebarum moenia citharizando exstruit, CCIV.
 Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἡδὴ, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ἡέλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater; Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἄκαμας, 956; μέγας, 18; φαειμόβροτος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCH.
 Ἡϊόνη, Nereidum una, 255.
 Ἡέκτερη, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἡλεκτρώων, ὤνος, Alcmenes pater, λαοσπόος, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἡλεκτρώων, Electryonis f., Alcmena, S. 16; τανύσφυρος, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
Ἡλίη, una Heliadum, CIV.
Ἡμαθίων, ὤνος, Tithoni Auroræque f. ἀναξ, 985.
Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Ætheris soror, 124; mater Broti ex Æthere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
Ἡνίοχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
Ἡρακλῆς, κλῆρος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-
 βητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς δαίμιος υἱός, S. 320; Διὸς
 θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱός, S.
 424; υἱός Ἀλκμήνης, S. 467; Ἀλκμήνης δαίμιος υἱός, 526,
 950; ἢ Ἡρακλῆς, 951; βίη Ἡρακληείη passim, vid.
 Ἡρακληείος; (δεινῆς) ἀκόρητος αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος,
 S. 136; κρατερόρρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater
 Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim ætatibus
 minor natu quam Busiris, CXC VII; difficiles labores ei
 imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
 Erytheia insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
 sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
 Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332;
 Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclyme-
 num occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax
 Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S.
 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
 describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
 esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
 S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
 S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
 rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem
 venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
 ἀπήματος καὶ ἀγέρχας in Olympo habitat, 955. — S. 74,
 138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
Ἡρακλήιος, adj. Herculeus; βίη Ἡρακληείη Hercules vo-
 catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452;
 item ἢ βίης Ἡρακληείης, 332.
Ἡρη, Juno, Rheæ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
 eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seq.;
 Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
 Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo-
 vem in ius concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
 cubitus voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια,
 11; Ἀργεΐη, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖα, 12; λευκώλενος,
 314; Διὸς κυδὴν παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
Ἡριδανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.
Ἡσιόδος, Musæ eum in Helicone pecudes pascentem can-
 nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
 nebribus Amphidamantis regis præmium poeseos conse-
 cutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659;
 cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
Ἡφαίστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
 Aglaïam Gratiarum uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
 60 seqq., Pandoram fingit, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡφαί-
 στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
 fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
 244; ἀγακλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίφρων, S. 297,
 313. — Vid. Ἀμφιγυΐης.
Ἡώς, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et
 Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum,
 Luciferi aliorumque Astrorum, 382; et Tithono mater
 Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis,
 986.

Θ.

Θάλια, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.
Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
 tus, XLVII.
Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756,
 quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
Θαύμας, αντος, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem
 ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
 266 seqq.
Θείη, Thea, Coeli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma-
 ter Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Θέμις, ἰδος, αἰδοῖη, 16; Coeli Tellurisque filia, 135; Jovis
 secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
 παρῇ, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.
Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 356.
Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.
Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater e
 Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in-
 terficit, solo Achille servato, II.
Θηβαγενής, εὐς, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Bæotiae, cujus mœnia a
 Zetho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni præsidio
 fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryn-
 the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
 contra Thebas), O. 162.
Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέρφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80
 εὐστέρφανος, 105. Vid. Θῆβαι.
Θηρῶ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chaëronis mater
 ex Apolline, LIV.
Θησεύς, εὐς, Ægei f., unus e principibus Lapitharum,
 S. 182; Ægles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
 LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.
Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXVI.
Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354
Θρηάκιος, adj. Thracius; Θρηάκιος Βορέας, O. 553.
Θρήκη, Thracia, ἵπποτρόφος, O. 507.
Θρονή, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis ex
 Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.
Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.
Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
 ἐριδείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μῆδας εἰδώς, 559;
 O. 54. Vid. Προμηθεύς.
Ἰαπετός, 19; Coeli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
 507; ex ea pater Atlantis, Menœtii, Promethei (cf. 565;
 O. 50), Epimethei, 509 seqq.
Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἥρως, 970.
Ἰαωλκός et Ἰωλκός, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
Ἰδαίος, adj. Vid. Δάκτυλοι.
Ἰδὴ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
 buit, πολύπτυχος, ὕλησση, 1010.
Ἰδυία, Oceanitidum una, 352, 959; Ætæe uxor, καλλιπά-
 ρηος, 960, et ex eo mater Medæe, 961.
Ἰήσων, ονος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a
 Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
 Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992 —
 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
Ἰλεὺς, ῆος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
 tio XLVIII.
Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
 Venerem comitatur, 201.
Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.
Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epitheta: ἀρητίφιλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; ἥρωας, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.
 Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.
 Ἰοφώσση, Ætæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXXII.
 Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.
 Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρέεσσα, 251.
 Ἰππονόη, Nereidum una, ῥοδόπηχυς, 251.
 Ἰππόνοος, pater Peribœæ, LXXXVIII.
 Ἰππόστρατος, Phytæi f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Peribœam compressit, ὄζος Ἄρηος, LXXXVIII.
 Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.
 Ἰππου κρήνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.
 Ἰππώ, οὐς, una Oceanitidum, 351.
 Ἰρις, ἰδος, ιν, Thaumantis et Electræ filia, ὤκεια, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ὄρχον) petitura, πόδας ὤκεια, 780, 784.
 Ἰστία, Vestæ, Rheæ et Saturni filia, 454.
 Ἰστριος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.
 Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.
 Ἰριγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.
 Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.
 Ἰφικλής, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.
 Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.
 Ἰφιμέδεια, Aloëi uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.
 Ἰπιτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρηος, XLV.
 Ἰώ, οὐς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.
 Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμεῖος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμῆες, Thebani, 326; φερεσσακῆες, S. 13.
 Καδμηίς, adj. fem. Καδμηίς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.
 Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Ius, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.
 Κάικος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., ἐυβρείτης, 343.
 Καινεὺς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.
 Καλλιόπη, Musarum una, quæ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασιών, 79.
 Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288; 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.
 Καλλιστώ, οὐς, vid. Ἐλίχη.
 Καλύκη, Endymionis mater ex Aethlio, CXLIV.
 Καλυψώ, οὐς, una Oceanitidum, ἱμερέεσσα, 359; Nausithoi et Nausinoi mater ex Ulise, δια θεῶν, 1017.
 Κάλχας, ἀντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, præ mærore diem obiit, CXVII.
 Κασσιόπεια, Phinei mater e Phœnice, LVIII.
 Κάστωρ, ὀρος, Jovis filius XXXVI.
 Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.
 Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnautes in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.
 Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.
 Κερκηίς, ἰδος, Oceanitidum una, φυὴν ἐρατή, 355.
 Κέφαλος, ex Aurora pater Phaëthontis, 986.
 Κήρ, ἥρος, ἡ, Noctis filia, μελαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. αἱ Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis, νηλεόποινοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatæ fuerint, S. 249 seqq.
 Κητώ, οὐς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρηος, 238; e Phorco mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.
 Κήρυξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistionoes pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κήρυκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodeum, memoretur CLXXXII.
 Κηφισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.
 Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Ætæ regis soror, 957, 1011; ex Ulise mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.
 Κίρρα, Phocidis urbs, CXXXV.
 Κλάρος, ἡ, Ioniz oppidum, CXVII.
 Κλεαδαῖος, IX, κεδάλιμος.
 Κλέεια, Hyadum una, εὐστέρφανος, LXVII.
 Κλειώ, οὐς, Clio Musa, 77.
 Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atrei filio, LXXVII.
 Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.
 Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaëthontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menœtii, Promethei, Epimethei, 507 seqq.
 Κλυμένης, Solis f., pater Phaëthontis e Merope, CIV.
 Κλυτή, Oceanitidum una, 352.
 Κλύτιος, Euryti et Antiopes f., XLV.
 Κλωθώ, οὐς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.
 Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asterios e Phœbe, 404 seqq.
 Κορωνίς, ἰδος, ιν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.
 Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀδριάεως.
 Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatai filiaque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Atelos ab Apolline adjuti, CXI.
 Κράτος, εὐς, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίη (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.
 Κρείων, ὄντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.
 Κρηθεὺς, ἑως, Æoli f., XXIII.
 Κρης, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.
 Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.
 Κρίος, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Κρονίδης, εὐ, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠφίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.
 Κρονίων, ὠνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; κελαινεφής, S. 53; θεῶν σημαντὼρ πάντων, S. 56; ὑπερμενής, 534.
 Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obvius 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab CEnomao occisus, CX.

Κυανοχαίτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυδαλίων, ωνος, Orioni cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμὸς (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυθήρεια, Venus unde appellata sit, 198; εὐστέφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cœli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάθυμος, S. 57; maritus Themistoes, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; εὐμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obvius S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaëthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Bæotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθήη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὗς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, ἑός, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περιβόρυτος, 193; πολύκλυστος, 199.

Κύπρις, ἰδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυθήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίσωρος, Phrixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρείδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεὺς, ἑως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Λ.

Λάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Λαμπετή, Heliadum una, CIV.

Λαομέδεια, Nereidum una, 257.

Λαπίθαι, ἄων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί.

Λατίνος, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερός, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Λάχεςις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Λαυγόρη, una Nereidum, 257.

Λευπερίλη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Therus mater, LIV.

Δελεγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalioni olim a Jove dati, *ibid.*

Λερναῖος, adj. 314, vid. Ὑδρα.

Λήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Λήμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Ληναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιών Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Λητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Λητώ, οὗς, 19; Phœbes et Cœi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Λιβύη, Africæ pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Λίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Λιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Αἰλαίηθεν

Λιμὸς, ὁ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Λίνος, vates, Urania f., de quo XCIV, XCV.

Λόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Λοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχέμαχοι, S. 25.

Λοκρός, Lelegum rex, XXV.

Λυγκεύς, ἦος, inter majores Herculis erat. Hinc Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῦ Hercules et Iolaus a Minerva appellatur, S. 327.

Λυκάων, ονος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Λυκομήδης, εὖς, Cretensis, XXXVII.

Λύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Λυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

M.

Μάγνης, ἦτος, Jovis et Thyia f., XXVI.

Μαίανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαίη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακηδών, ὄνος, Jovis ac Thyia f., ἱπποχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὗς, Tiresia filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, ὁ, CXXII.

Μάρων, ωνος, CEnopionis filius, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnae, Eridis filia, 228.

Μαχάων, ονος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιάεντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCH.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno, compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatum, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, ανος, Phrixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφη, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliae, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μέμνων, ονος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plithenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὗς, una Oceanitidum, 357.

Μενόππη, Nereidum una, δίκη, 260.

Μενότιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕβριστής, 514 seqq.

2) Patrocli pater, frater Pelei, Achilles patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) CEnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid.*
 Μήδεια, Aetæ regis et Idyæ filia, εὐφυρος, 961, 992;
 Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolcum traiecit, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μήδειος, Jasonis et Medæ f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηκιονίκη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶνη, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόδοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μητίς, ἰδος, iv, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αὐτός, Centaurus, μελαγχάτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενὸς Μινύειος, Orchomenus Minyærum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ὤος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτας ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cæli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλιχομος.
 Μοῖραι, αἱ, Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiæ, 217; Jovis ac Themidis filiæ, 904; in Herculis scuto representatæ, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερὸς, 211.
 Μοῦσαι, αἱ, Jovis filiæ e Mnemosyne, in Pieria natæ, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, 1 — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representatæ, S. 206.
 Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδιέπειαι, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μόψος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκῆνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ἦκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves extruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἰδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίδης, αὐ, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμειῶς λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ὄρος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληϊάδης, αὐ, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, ejus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίφρων.
 Νημερτής, ἑός, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρεὺς, ἦος, Ponti filius maximus natus, ἀψευδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέγων, 1003.
 Νησαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὗς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
 Νικίππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικόστρατος, XCIII, ἕζος Ἀρης.
 Νιόβη, ejus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid.*
 Νύμφαι οὐραῖαι, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; o quinquem filiabus Hecatai filiaque Phoronei natæ, XCI.
 Νύξ, κτὸς, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Dicit mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Mommi, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., illa Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβενή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὄλη, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXIX.
 Ξοῦθος, Hellenis filius, XXIII.

Ο.

Ὀβριάρεως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cæli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula coniecti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι, 815 seqq.
 Ὀθρυς, νος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὤψηλή.
 Οἰβαλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αὐ, Oedipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόεσσα, 214.
 Οινόμαος, Marmacem, Alcathoum, Euryalum, alios interficit, CX.
 Οἰνοπίων, ὠνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid.*
 Ολενός, ἑός, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλμειδὸς, Bæotiae amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αἱ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὐλύμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγρός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νιφθείς, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

***Όμαδος**, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 ***Όμηρος**, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
 ***Όνειροι**, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 ***Όπλεὺς**, έως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 ***Όρβρος**, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 ***Όρκος**, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 ***Όρνυγία**, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 ***Όρχομενός**, ό, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXO.
 ***Όρχομενός**, ή, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
Όλύμπιος, 397, Όλύμπιόνδε; 633; 855; 953, νιφόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. Όλυμπος.
Όυρανίδης, Urani f., Saturnus, άναξ, 486; oi Όυρανίδαι, Cyclopes, 502.
Όυρανίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
Όυρανίωνες, oi, Urani (Caeli) filii ac nepotes, άγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
Όυρανός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εύρύς, 45; μέγας, 176, 208; άσπερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Telluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 158; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαΐα, Άφροδίτη.
Όυρεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρά, 129.
Όύρειος, Centaurus, S. 186.

II.

Παγασαίος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
Παιών, ώνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline differre, CI.
Παλιώεις, ή, Repulsio (hostium persequentium) in scuto Herculis representata, S. 154.
Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit, CXCVIII.
Παλλάς, άδος, ή, Minervae nomen. Παλλάς Άθήνη, 577, O. 77; Παλλάς Άθηναίη, κόρη Διός, S. 126.
Πάλλας, αντος, ό, 1) Cui et Eurybiae f., 376. 2) Lycaonis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
Πανδιόνις χελιδών, hirundo, O. 568, όρβοργή.
Πανδώρη, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O. 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e Prometheo, XXI.
Πανέλληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab Hesiodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
Πανόπεια, una Nereidum, 250.
Πανοπηίς, έδος, Panopei nata, Αgle, LXXXV.
Πανοπις, έδος (alibi Πανοπεύς), Phocidis urbs, Cephisso adiacens, CXLII.
Παρβάων, ονος, pater Alcathoi, CX.
Παρθένιος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
Παρνησός, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
Πασιθέη, una Nereidum, 247.
Πασθόη, Oceanitidum una, 352.
Πάτροκλος, f. Menetii, fratris Pelei, Achillis frater patruelli, CLXXXVIII.

Παιδά, οὐς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit, O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
Πειρίβοος, Αpyti f., CLXXVI; inter principes Lapitharum, S. 179.
Πειρήν, ήνος, Iūs pater, V.
Πειρήνη, Cebali filia, CVI.
Πείρος, ό, Achajae fluvius, CLVI.
Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
Πλειάδες, αι, Plejades, X. Vid. Πληιάδες.
Πελίης, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, έβριστής και άτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
Πελοπόννησος, ή, Hesiodo nota, CXL.
Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
Πελορίς, έδος, promontorium, ab Orione conditum, CLXXVIII.
Περίβοια, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad Ceneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
Περήρης, ους, Αoli f., έπέρθυμος, XXIII; Halirrhothli pater, XCII.
Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium speciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus, XXX.
Περιμήδης, εος, Centaurus, Πευκίδης, S. 187.
Περμησός, Boeotiae amnis, 5.
Περσέπολις, εως, ό, Telemachi et Polycastes f., C.
Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, Ιππότα, S. 214 — 229.
Περσεφονείη et **Περσεφόνη**, Proserpina, Jovis et Cereris filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tartaro habitat, έπαινή, 768, 774.
Περσεφόνη, 913, vid. Περσεφονείη.
Πέρσης, 1) Cui et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus, 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10, 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα νήπιος), 641.
Περσηίς, έδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater Circes et Αetæ regis, 957.
Πετραίη, Oceanitidum una, έρόεσσα, 357.
Πετραίος, Centaurus, S. 185.
Πευκίδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
Περρηδών, οὐς, Graearum altera, εύπελος, 273.
Πήγασος Ιππος, Medusae capite amputato prosiluit, 281; nominis derivatio, 282; terra relicta ad caelum volavit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
Πηλεύς, έος, Αeci f., XLVI; Achillis pater e Thetide, 1006; frater Menetii, Patrocli patruus, CLXXXVIII; Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et Acati uxore historiam ab Hesiodo fuisse narratam, CXCI.
Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἰπὸν, LXXXII; in quo Jaso a Chirone educatus est, έλθεν, LXXXIII.
Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
Περίδες, αι, Musae cognominantur, S. 206.
Πιερίη, Thessaliae regio, ubi Musae natae, 53; ibi Magnes et Macedo habitabant, XXVI. Πιερίηθεν, O. 1.
Πληιάδες et **Πλειάδες**, αι, Plejades, Atlantis filiae, Άτλαγενέες, O. 383; O. 572, 615, 619.
Πληγούρη, una Oceanitidum, 355.
Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
Πλουτών, οὐς, Oceanitidum una, βοώπις, 355.
Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; άντίθεος, XXVI.
Πολυδώρη, Oceanitidum una, εύειδής, 354. CXCI.
Πολύδωρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἑδύωνος, C.
 Πολυκάων, ονος, Butæ f., Euæchmes maritus, CIX.
 Πολυμήλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνείκης, εος, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινός, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerel, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, ωνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopolis, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum mœnia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γαιήρχος, ἐνοσίγαιος, 15; ἐνοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οι, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, διήντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXXV.
 Προϊτίδες, αι, Proeti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitæ, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petitæ, CLXXXIV.
 Προΐωξ, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλοχος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, έως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucalionis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula conjectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq.
 Εἰρήθητα : ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ἑδς παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνή, una Nereidum, 261.
 Πρυμνῶ, οὗς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτῶ, οὗς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθῶ, οὗς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθέη, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memoriæ causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθέη. Πυθῶδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibis f., LXXVII.
 Πύλος, ·η, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ωνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ῥαδάμανθους, υος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Ῥέη, 467, vid. Πείη.
 Ῥέη et Πείη, Rheæ, Cæli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ἡύχομος, 625, 634.

Ῥήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ῥόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ῥοδῖος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Ἄεoli f., ἄδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, όνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οι, e quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei nati, οὐδιστανοι, ἀμνηχανοεργοί, XCI.
 Σαῶ, οὗς, una Nereidum, 243.
 Σειρήνες, αι, Sirenes, quarum insula ἀνθεμέσση, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ό, Sirius, ἀστήρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμέλη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καρμείη, 940.
 Σῆρος, Halirrhothii et Alciones f., XCII.
 Στεινῶ, οὗς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, όνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμούς, οὖντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Ἄεoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οι, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οι, disci, carmen Hesiodicum, CLXXXVI.
 Σπειῶ, οὗς, una Nereidum, 245.
 Στερόπηξ, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμών, όνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στύξ, γός, Oceanitidum προπερεστάτη ἀπασέων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφθιτος Ὠκεανίη, 389; Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αι, urbs Siciliae, CXXXVI.
 Σχοινεύς, έως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ό, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gæa, 822; ejus variae descriptiones, 721 — 819; ibi Titanes, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta : ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυός, S. 255.
 Τάφιοι, οι, cum Telebois Taphi insulae partisque Acarnaniæ incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἀνδρες ἡρώες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, όνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστῶ, οὗς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, υος, Cæli et Telluris filia, ἐρατεινὴ, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλεβοά, άων, οι, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphis incolebat, ab Amphitryone de-
bellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex,
1016.
Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathio-
nis, 985.
Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi
Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτι-
μενον πτολίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves
egit, ἱερῇ, 292.
Τιταρῆσιος, e principibus Lapitharum unus, ἔξος Ἄρης,
S. 181.
Τιτῆνες, οἱ, Titanes Coeli filii unde appellati sint, 207;
eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 —
717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814;
ἀγαστοί, 632; θεοί, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851;
χθόνιοι, 697; praeterea obviū 392, 424, 650, 663, 676, 882.
Τιτυός, Elaræ f., CLXX.
Τλησήνωρ, ορος, Æpyti f., CLXXVI.
Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.
Τρητὸς, mons Nemeæ, 331.
Τρηχίς, ἴνος, Thessaliæ urbs, ubi Ceyx regnavit, quo
Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶ-
πις, δεινὴ, ἔγρεκῦδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγελείη, S. 197.
Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυδίας, μέ-
γας, 931 seqq.
Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναικα, O. 653.
Τυνδάρεως, cujus a filiabus qualem pœnam Venus petie-
rit, CXLVI.
Τυρρήνια, regio Italiæ, CCH.
Τυρσηνοί, οἱ, Italiæ populus, sub Agrio, Latino, Tele-
gono regibus, 1016. CXXXIX.
Τυρζόνιον, Bæotiae mons, S. 32.
Τυράων, ονος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi,
Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis dra-
conis pater, CXLVII.
Τυρφεύς, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri
descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum,
869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq.,
et in Tartarum dejectus, 868.
Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νύμφαι Χαρίτεσσιν ἑμοῖαι, LXVII, ubi earum
nomina; O. 615.
Υἄρη Λερναία, Typhaonis et Echidnæ filia, λύγρ' εἰδυῖα,
313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Io-
lai ope, 316 seqq.
Υηττος, cujus historia LIII.
Υἰλλος, Herculis f., pater Euæchmes, CIX.
Υπερβόρειοι, οἱ, populus, CXXXIX.
Υπερίων, ονος, Coeli ac Telluris f., 134; e Thea pater
Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Υπεριονίδης, αο, Hyperionis f., Sol, 1011.
Υπέρρας, αντος, Euryanasses pater, CLXII.
Υπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur,
κασίγνητος θανάτῳ, 758; cum Morte in Tartaro habi-
tat, 759; describitur 762.
Υρίη, urbs Bæotiae, Βοιωτίη, XLIX, L.
Υσμῖναι, αἱ (Prælia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαίλων, ονος, 1) Cephalī et Auroræ f. Ἰφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989
seqq. 2) Clymenis, Solis filii, et Meropes f., CIV,
ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.

Φαισύλη, una Hyadum, LXVII.

Φαιώ, οὗς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.

Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.

Φᾶσις, ἰδος, δ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab
Argonautis trajectus, LVII.

Φέλλος, Melibææ natus, εὐμμελής, XCVI.

Φέρουσα, una Nereldum, 248.

Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.

Φίκιον, τὸ, mons Bæotiae, S. 33.

Φίξ, ἰκός, Sphinx, Orthri et Echidnæ filia, δλοή, 326.

Φιλότης, ητος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.

Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.

Φινεύς, ἑως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur caeci-
tate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam
propulsus, CXXXI.

Φλεγύης, αο, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.

Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo repræsentatus
fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόβος et Δαίμων, Martis et
Veneris filii, 924; Martis comites bellicque socii, 935,
S. 195, 463.

Φοίβη, 1) Coeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136;
Latonæ et Asteries mater e Cœo, 404 seqq.; avia
Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.

Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων; S. 68, 100;
ἀκερσεκόμης, LXXXVII; χρυσάορος, CLXVII; CI,
Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.

Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phinei e Cassiopea,
LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Al-
phesibæa, CXCVI.

Φόνος (Nex), in Herculis scuto repræsentatus, S. 155;
οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.

Φόρβας, αντος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.

Φόρυς, υος et υνος, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto
pater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis
aurea mala custodientis, 333 seqq.

Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I;
quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phi-
neus viam in Scythiam monstravit, LIX.

Φρόντις, ιος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.

Φυκτεύς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.

Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI,
CXXII, CLXII.

Φύλας, αντος, pater Hippotæ et Therus e Lipephile, LIV.
Φυλεύς, ἑως, CLXI, φίλος μακέρεσσι θεοῖσι.

Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello
cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάθυμοι, S. 25.

Φῶκος, Æaci et Psamathe f., 1004.

Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecateus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, εος, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116;
ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερόν, 814.

Χαίρων, ὠνος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν
μένος ἱπποδάμοιο, LIV.

Χαλκίς, ἰδος, ἡ, urbs Eubææ, quam καλλιγύναικα Hesio-
dus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam
in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.

Χάριτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis
et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram
exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII;
praeterea obviae 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.

Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Ja-
sonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit,
1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cuius exordium CXXV.

Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.

Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.

Χρυσάωρ, ορος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.

Χρυσήτις, ἴδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aëaco, δια θεάων, 1003.

Ω.

Ὠγγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.

Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.

Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανῖναι, αἱ, Oceanitides, ac Oceani Tethyos filiae (346),

3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae natu (366) recensentur 349 — 361.

Ὠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei repraesentatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῦ βέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ ῥοαί, 841; ἱερὸς ῥόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀφόρβρος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυβρείτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελήεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.

Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.

Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.

Ὠλενίη πέτρη, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.

Ὠλενος, ἡ, urbs Achajæ, LXXXVIII.

Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.

Ὠρίων, ωνος, Neptuni et Brylles f., cuius historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δμδριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.